Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1554 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 24 aprilie 1954

In numărul de azi:

Sarcina de răspundere a tînărului corespondent sătesc

Trăind zi de zi printre țăranii muncitori din comuna sa, tînărul corespondent Valeriu Bercuci din Valea Sării, raionul Vrancea, cunoaște îndeaproape munca ce se desfășoară în comună. In perioada de pregătire a lucrărilor agricole de primăvară în Valea Sării luaseră ființă 4 centre de reparat unelte și 4 centre de tratarea semințelor; țăranii muncitori se pregăteau intens pentru campania agricolă. „Cu ajutorul centrelor de reparat unelte — scria atunci Valeriu Bercuci — țăranii muncitori din Valea Sării și-au reparat plugurile, grapele, sapele ca și celelalte unelte necesare muncilor cîmpului. Ascultînd sfaturile agronomilor, ei au cărat la cîmp 15 tone bălegar, au schimbat sămînța lor cu sămînță de soi la baza de cereale din Vidra, au tratat apoi sămînța și au făcut proba de germinație la porumb, grîu, floarea soarelui și orz, culturi specifice regiunii noastre. In vederea obținerii unei recolte bogate de fructe s-a reținut apa provenită din zăpadă în jurul a 2500 pomi fructiferi".

Așa scria tînărul corespondent Valeriu Bercuci atunci cînd în comuna lui, ca și pretutindeni în întreaga țară, se desfășurau intens pregătirile pentru lucrările agricole de primăvară.

Cînd la G.A.S. Gottlob, raionul Sînicolaul Mare, regiunea Arad, au fost terminate însămînțările din prima etapă ca: mazăre, ovăz, măzăriche etc., corespondentul Schmidt Thomas a scris de îndată ziarului. El a scos în evidență și munca fruntașilor ca utemistul Turlea Ion, maistru de cultură, care împreună cu brigada sa, a muncit neprecupețind timpul liber, pentru a termina la timp însămînțările. Schmidt Thomas ca și Valeriu Bercuci și mulți alți tineri corespondenți de la sate, au dovedit astfel că știu să se orienteze, să culeagă faptele cele mai importante și apoi, cu multă operativitate și simț de răspundere să informeze ziarul despre tot ceea ce este nou în viața satului, despre succesele cucerite în lupta pentru o recoltă bogată.

Acum pe ogoarele patriei noastre muncile de primăvară se desfășoară din plin. Despre mersul acestor lucrări, vorbesc numeroase corespondențe ce sosesc zilnic la redacție, din diferite colțuri ale țării. Educați de partid, să vadă noul, să-l descopere și să-l sprijine, să scrie despre schimbările ce au loc în viața satului, să scoată la iveală lipsurile ce mai există, tinerii corespondenți de la sate scriu ziarului despre munca țărănimii muncitoare pentru obținerea unei recolte sporite, despre fruntașii recoltelor bogate.

Tinerii corespondenți sătești participă activ prin munca și scrisul lor la buna desfășurare a lucrărilor agricole de primăvară. Ei aduc la cunoștință prin ziar milioanelor de oameni ai muncii dacă muncile din primăvara acestui an, sînt făcute la un nivel agrotehnic superior celui din anul trecut; popularizează prin scrisorile lor experiența de muncă a fruntașilor care aplică metodele agrotehnice înaintate la muncile agricole de primăvară. Nu de mult corespondentul Mirodoni Constantin, învățător în comuna Lălești, raionul Zeletin, regiunea Bîrlad, a scris ziarului despre utemistul Zaharia Dumitru din Lălești, care împreună cu părinții săi a ieșit primul la arat.

Corespondenții voluntari de la sate, participînd zi de zi la munca despre care scriu, cunoscînd temeinic viața satului respectiv, popularizează prin scrisorile lor viața nouă ce răsare tot mai puternic în satele patriei noastre. Ei vorbesc ziarului despre traiul tot mai bun al țărănimii muncitoare, despre felul cum tot mai mulți țărani muncitori se îndreaptă spre o viață îmbelșugată. Corespondentul sătesc Gheorghe Petcu din raionul Insurăței, regiunea Galați, a oglindit într-o corespondență felul sărbătoresc în care a luat ființă o întovărășire agricolă în comuna Tibănești și contribuția dată de organizația de bază U.T.M. la constituirea ei. „Indrumați de organizația de partid — scrie el — utemiștii din comuna Tibănești, în frunte cu secretarul organizației de bază U.T.M., Scarlat Paul, au dus muncă de lămurire de la om la om pentru a se înscrie în întovărășire. Astfel utemiștii Marin Alecu, Munteanu Ion, Grasu Ion etc., și-au convins părinții să intre în întovărășire". Și tot astfel numeroși alți tineri corespondenți de la sate scriu ziarului despre munca spornică a colectiviștilor și întovărășiților, despre succesele lor mereu mai mari, pilduitoare, în lupta pentru sporirea producției agricole.

Dar corespondenții sătești scriu nu numai despre realizările din comunele și satele lor. Ei sînt în același timp luptători activi împotriva dușmanului de clasă, împotriva birocratismului, a neglijenței și delăsării în muncă, împotriva tuturor celor care încearcă să pună piedici mersului nostru înainte.

Un corespondent voluntar a sezisat nu de mult, că la G.A.S. Giarmata din raionul Timișoara s-au strecurat în posturi de răspundere elemente care pun piedici bunului mers al gospodăriei. Cercetînd cele sezisate, organele în drept au luat măsuri împotriva acestor elemente. Pe tarlaua gospodăriei agricole colective din Daia Romînă stătea de multă vreme lăsat în părăsire un plug de tractor al S.M.T.-ului Alba-Iulia. Corespondentul voluntar Ion David, într-o scrisoare trimisă redacției a criticat cu curaj lipsa de grijă față de bunul obștesc, ce se manifesta în munca tovarășului director al acestui S.M.T., iar în urma scrisorii sale s-au luat măsuri de îmbunătățire a situației.

Corespondenții voluntari de la sate sînt astfel tineri înaintați, curajoși care s-au ridicat la înțelegerea problemelor din punctul de vedere al intereselor generale, obștești, care promovează cu îndrăzneală și curaj noul, care extind experiența înaintată și luptă cu hotărîre pentru lichidarea lipsurilor de orice fel. Scrisorile sosite la redacție dovedesc creșterea activității tinerilor corespondenți voluntari de la sate, a combativității și nivelului lor politic.

Cu fiecare zi ce trece muncile agricole înaintează într-un ritm tot mai rapid. Toate forțele sînt îndreptate acum spre aplicarea în practică a sarcinii principale trasate de partid — lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii, sporirea considerabilă a producției agricole și a bunurilor de larg consum, spre întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Acum în deosebi, tinerii corespondenți sătești sînt chemați să scrie ziarului despre tot ce este nou în sat, să semnaleze orice încălcare a hotărîrilor partidului și guvernului, a legalității noastre populare, să scrie despre modul cum sînt îndeplinite sarcinile prevăzute în Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului acesta; tinerii corespondenți sătești sînt chemați să popularizeze mai larg pe fruntașii agriculturii și experiența acestora, să informeze ziarul despre felul cum sînt aplicate metodele agrotehnice, despre foloasele aplicării acestor metode, despre contribuția tinerilor în ceea ce privește creșterea animalelor, despre desfășurarea întrecerii socialiste și patriotice în cinstea zilei de 1 Mai. Dar pentru a descoperi noul din viața satului, pentru a se orienta just, corespondentul sătesc trebuie să lupte pentru ridicarea nivelului său de cunoștințe, citind zilnic presa, cercetînd cărțile de la bibliotecă, însușindu-și temeinic cunoștințe agrotehnice, studiind atent hotărîrile guvernului și partidului.

Popularizînd metodele înaintate, redînd munca vie a oamenilor, scoțînd la iveală lipsurile, lucrînd cu multă operativitate, corespondenții sătești sînt un sprijin serios al organizațiilor U.T.M. de la sate, constituind o importantă verigă de legătură între organizațiile U.T.M. și masele de tineri țărani muncitori. De aceea tinerii corespondenți trebuiesc ajutați îndeaproape de către organizațiile U.T.M. pentru ridicarea nivelului lor politic, pentru a scrie regulat la gazeta de perete din sat și la presa centrală. Organizațiile U.T.M. sînt datoare să apere cu hotărîre pe corespondenți împotriva acelora care ar încerca să pună piedici activității lor, împotriva gîtuitorilor criticii de jos, dușmani înrăiți ai mersului nostru înainte. Organizațiile U.T.M. sînt chemate să contribuie la mărirea numărului tinerilor corespondenți sătești. Nu trebuie să existe sat, gospodărie colectivă sau de stat, întovărășire, în care să nu fie activizați corespondenți dintre tinerii țărani muncitori cei mai înaintați care dovedesc inițiativă, spirit gospodăresc, interes pentru viața obștească a satului. Concursul organizat de ziarul „Scînteia tineretului" în cinstea zilei de 5 mai „Pentru cea mai bună corespondență" constituie un mijloc de a antrena sute de tineri de la sate să devină corespondenți ai ziarului.

Tinerii corespondenți sătești sînt chemați să participe tot mai activ în munca de mobilizare a tineretului muncitor de la sate, la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid, menite să asigure ridicarea nivelului agriculturii, să contribuie la îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale celor ce muncesc de la orașe și sate.

Succesele muncitorilor forestieri

BACAU (de la corespondentul nostru).

Muncitorii tineri și vîrstnici de la întreprinderea I.F.I.L. Comănești, lucrează cu avînt pentru a întîmpina cu cinste marea sărbătoare de 1 Mai. Cu deosebit elan s-au avîntat în întrecerea socialistă brigăzile utemiste. Organizîndu-și mai bine munca, întărind ajutorul reciproc toate cele 6 brigăzi au reușit să obțină realizări însemnate. Astfel brigada nr. 6 condusă de tovarășa Petruț Elena a îndeplinit planul de producție în proporție de 260 la sută, iar brigada nr. 3 condusă de Pintilie Natalia a depășit norma cu 67 la sută. Celelalte brigăzi au obținut și ele depășiri de plan între 9 și 35 la sută. S-au evidențiat de asemenea în cadrul acestor întreceri numeroși alți tineri ca Ungureanu Iordache care-și îndeplinește tot timpul planul în proporție de 110 la sută. Intrecerile în cinstea lui 1 Mai, continuă la I.F.I.L. Comănești cu și mai mult entuziasm.

LEGE
pentru aprobarea Bugetului de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1954

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne, în temeiul art. 24 lit. f. din Constituția Republicii Populare Romîne, hotărăște:

ART. 1. — Bugetul de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1954 se aprobă la venituri în sumă de 40.838,0 milioane lei și la cheltuieli în sumă de 39.338,0 milioane lei, cu depășirea veniturilor față de cheltuieli, în sumă de 1.500,0 milioane lei.

ART. 2. — Bugetul Administrației de Stat, bugetul Asigurărilor Sociale de Stat și bugetele organelor locale ale Puterii de Stat, pe anul 1954, se aprobă în cifre totale la venituri și cheltuieli, după cum urmează:

	Venituri	Cheltuieli
	(în milioane lei)	
Bugetul Administrației de Stat	36.487,0	32.694,1
Bugetul Asigurărilor Sociale de Stat	1.582,5	1.582,5
Bugetele organelor locale ale Puterii de Stat	2.768,5	5.061,4
Total lei . . .	40.838,0	39.338,0

ART. 3. — Bugetele regiunilor și orașului București pe anul 1954 se aprobă, la venituri și la cheltuieli în următoarele sume:

Sfatul Popular al regiunii:

	Venituri	Cheltuieli
	(în mii lei)	
1. Arad	79.015,3	172.406,3
2. Bacău	110.048,8	172.604,4
3. Baia Mare	88.264,3	208.575,9
4. Bîrlad	57.263,1	162.863,6
5. București	121.003,1	285.087,5
6. Cluj	170.847,1	356.349,3
7. Constanța	97.394,8	189.013,8
8. Craiova	115.115,1	301.666,6
9. Galați	121.915,3	235.988,7
10. Hunedoara	86.140,8	184.923,1
11. Iași	81.503,1	252.635,8
12. Oradea	91.305,8	182.737,1
13. Pitești	89.242,5	236.046,2
14. Ploești	203.432,7	337.077,4
15. Stalin	210.502,3	322.056,4
16. Suceava	84.828,3	210.441,7
17. Timișoara	165.981,4	287.182,9
Sfatul Popular al orașului București	689.944,8	737.359,1
Regiunea Autonomă Maghiară	104.767,9	226.385,2
Total lei . . .	2.768.516,5	5.061.401,0

ART. 4. — Se stabilesc următoarele cote defalcate din impozitele și veniturile de stat pe seama bugetelor organelor locale ale Puterii de Stat:

Veniturile S.M.T., 50% la toate regiunile;

Impozitele pe veniturile populației, 80% pentru regiunile: Arad, Baia Mare, Bîrlad, București, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Hunedoara, Iași, Oradea, Pitești, Suceava și Regiunea Autonomă Maghiară; 65% pentru regiunea Timișoara; 55% pentru regiunea Bacău; 45% pentru regiunile Ploești și Stalin și 10% pentru orașul București;

Impozitul agricol, 50% pentru regiunile Arad, Bacău, Baia Mare, Bîrlad, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Hunedoara, Iași, Oradea, Pitești, Ploești, Stalin, Suceava, Timișoara și Regiunea Autonomă Maghiară; 40% pentru orașul București și 25% pentru regiunea București.

ART. 5. — Pentru echilibrarea bugetelor organelor locale ale Puterii de Stat se aprobă următoarele dotații din bugetul Administrației de Stat:

Sfatul Popular al regiunii:

	(în mii lei)
1. Arad	15.433,5
2. Bacău	1.864,6
3. Baia Mare	55.009,1
4. Bîrlad	47.803,0
5. București	54.410,9
6. Cluj	56.278,2
7. Constanța	7.034,5
8. Craiova	53.451,5
9. Galați	25.345,4
10. Hunedoara	11.536,8
11. Iași	92.393,7
12. Oradea	4.736,3
13. Pitești	65.782,2
14. Ploești	6.819,7
15. Stalin	6.549,6
16. Suceava	52.847,4
17. Timișoara	348,0
Sfatul Popular al orașului București	544,3
Regiunea Autonomă Maghiară	36.901,3
Total lei . . .	595.009,0

ART. 6. — Cotele părți de beneficii de vărsat la buget ale întreprinderilor și organizațiilor economice de stat de interes republican sau local ca și sumele alocate din beneficii, pentru acoperirea necesităților proprii de finanțare ale acestora, se vor repartiza de către conducătorii ministerelor, instituțiilor centrale și comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, pe direcții generale și întreprinderi, în limitele prevăzute și aprobate prin Bugetul de Stat pe anul 1954.

Miniștrii și conducătorii instituțiilor centrale sînt autorizați să redistribuie și să folosească sumele disponibile din beneficiile și prisosurile mijloacelor de rulment ale unor direcții generale, pentru finanțarea pierderilor planificate, creșterii mijloacelor de rulment și investițiilor centralizate ale întreprinderilor și organizațiilor economice din cadrul altor direcții generale, în limitele sumelor aprobate prin buget și cu condiția respectării sarcinilor de vărsăminte la buget, stabilite pe ministere și instituții centrale pentru anul 1954.

ART. 7. — Ministerul Finanțelor va definitiva defalcarea pe trimestre a veniturilor și cheltuielilor Bugetului de Stat pe anul 1954 pe care o va prezenta Consiliului de Miniștri, pentru aprobare, în termen de 30 de zile de la aprobarea bugetului.

ART. 8. — Se aprobă contul general de execuție al Bugetului de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1952 la venituri în sumă de 34.268.087.985 lei și la cheltuieli în sumă de 28.988.341.173 lei.

București 21 aprilie 1954

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale,
PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale,
AVRAM BUNACIU

Să dăm avînt întrecerii în cinstea zilei de 1 Mai

Și la S.M.T.-Tecuci, regiunea Bîrlad, întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist" se desfășoară cu însuflețire. Toți mecanizatorii stațiunii sînt dornici să obțină rezultate cît mai frumoase în întrecerea pentru cucerirea titlului.

De curînd, brigada IV-a de tractoriști, condusă de Ion Rusu a primit drapelul de brigadă fruntașe pe stațiune.

Iată în fotografia noastră pe Ion Rusu, șeful brigăzii a IV-a, primind drapelul de brigadă fruntașe.

Să grăbim lucrările de primăvară în vii

In podgoriile de pe dealurile Odobeștiului, Panciului, Cotnarilor, Nicoreștilor, Drăgășanilor, Văii Călugărești, Tîrnavelor ca și în toate celelalte regiuni viticole ale țării, lucrările de primăvară în vii sînt în plină desfășurare.

Viticultorii grăbesc dezgropatul, tăiatul, plantările noi de viță, precum și alte lucrări ce trebuie executate în primăvară.

In regiunile Stalin, Timișoara, Arad și Galați, lucrările de dezgropat în vii au fost terminate, viticultorii continuînd acum lucrările de tăiere, arăcire și plantare. In unele regiuni ca București, Pitești și Bîrlad însă, deși au fost condiții ca dezgropatul în vii să fie terminat, totuși această lucrare a rămas în urmă deoarece nu i s-a acordat atenția necesară.

Lucrările de tăieri în vii au fost terminate pînă acum în regiunile Cluj, Hunedoara, Baia Mare, Arad și Timișoara. Sînt întîrziate în regiunile București, Bîrlad, Constanța, Craiova, Iași și Ploești.

Pentru extinderea soiurilor de viță altoită statul a venit mult în sprijinul viticultorilor, repartizîndu-le material săditor, provenit din pepinierele gospodăriilor agricole de stat și ale stațiunilor experimentale viticole.

Noi plantări de viță s-au făcut pe suprafețe întinse în gospodăriile agricole colective din regiunile Arad și Iași, iar în Regiunea Autonomă Maghiară aceste plantări au întrecut cu mult suprafețele prevăzute în plan. In Regiunea Autonomă Maghiară, materialul săditor folosit în noile plantări făcute în primăvara aceasta, a fost obținut de la stațiunea experimentală viticolă din comuna Crăciunel, regiunea Stalin. Astfel s-au plantat vițe din cele mai bune soiuri de vin, cum sînt cele de Fetească albă, Risling italian, Pinot-gris și Traminer.

In regiunile București, Craiova, Galați și Constanța, gospodăriile agricole colective nu au fost sprijinite suficient pentru realizarea planului de plantări, fapt pentru care această acțiune este mult întîrziată.

Un mare sprijin a acordat statul producătorilor cu gospodării individuale, cărora li s-a pus la dispoziție de două ori mai mult material săditor față de anul trecut.

In regiunile București, Bîrlad, Pitești și Iași, unde lucrările de primăvară în vii au rămas în urmă, sfaturile populare trebuie să dea o mare atenție executării la timp a acestor lucrări deoarece întîrzierea lor poate aduce mari pierderi de recoltă.

Inginerii și tehnicienii agronomi de la secțiile agricole ale sfaturilor populare trebuie să îndrume producătorii și să le arate cum trebuie să execute toate lucrările de primăvară în vii.

(Agerpres)

Sporesc producția de utilaj petrolifer

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru **Puiu Nicolae**).

In secția turnătorie a uzinei de utilaj petrolifer „Gh. Gheorghiu-Dej" din Tîrgoviște, peste 85 la sută din muncitori sînt tineri. Datorită sistemului de organizare pe brigăzi, tinerii au reușit să obțină noi succese în producție, în cinstea zilei de 1 Mai pe cele două decade ale lunii aprilie. Printre brigăzile fruntașe care aplică metode sovietice sînt și cele conduse de utemiștii Dinu Dan, dela cuptorul electric, Pică Vasile și Butăroiu Nicolae.

Luptînd pentru îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea zilei de 1 Mai, aceste trei brigăzi ca și altele se mîndresc cu realizările obținute pînă acum. Astfel, brigada Nr. 9 condusă de utemistul Dinu Dan aplică la cuptorul său inițiativa lui Vasile Costache, de folosire maximală a capacității cuptorului electric. Numai prin mărirea vetrei de topire, această brigadă a obținut în cele două decade ale lunii aprilie o depășire de 150 la sută față de plan. Nici brigăzile a IV-a și a VII-a de formatori turnători nu s-au lăsat mai prejos. Membrii acestora și-au depășit planul pe luna în curs între 120—160 la sută la formarea și turnarea pieselor necesare utilajului petrolifer, aplicînd cu pricepere metoda Voroșin. Angajamentul pe care și l-au luat în cinstea zilei de 1 Mai, este de a lucra cîte o zi pe săptămînă din materialele economisite. Aceste economii sînt posibile și se fac la pămîntul de turnare și cuiele de aramă. O preocupare de seamă în ceea ce privește lupta împotriva rebuturilor și îmbunătățirea calității pieselor turnate o dovedește creșterea calității care a fost întrecută cu 4—5 la sută față de lunile anterioare. Obținerea unei calități superioare a pieselor a fost posibilă datorită noului sistem de turnare. Sistemul de turnare a pieselor în cochile de fontă a fost realizat pe baza unui studiu amănunțit și experimentat de inginerul Chivăran Ion ajutat și de alți tehnicieni din secția turnătorie. Astfel, pe lîngă marile avantaje ce sînt realizate prin economisirea de materii prime ca: pămîntul special de turnare și cuiele de aramă, timpul de lucru a fost redus cu 50 la sută față de vechiul sistem. Economiile se ridică acum la mii de lei, iar numărul pieselor rebutate scade tot mai mult.

Aceasta constituie o realizare prețioasă a colectivului de muncitori și tehnicieni din secția turnătorie a acestei uzine. Lucruri frumoase se pot spune și despre tinerii din secția lanțuri, rotărie și sculăria centrală a uzinei. Printre fruntașii întrecerii socialiste care luptă pentru cît mai bune rezultate în cinstea lui 1 Mai, se află și brigada condusă de utemistul Georgescu Vasile. Ea lucrează în contul anului 1960 la executarea cablurilor de precizie și pieselor de schimb necesare S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor, așa cum sînt roțile dințate pentru șenile de tractoare, bolțurile, pinioanele dințate etc.

Succesele ceferiștilor

GALAȚI (de la corespondentul nostru **Iancu Trifan**).

Puțin timp a mai rămas pînă la sărbătorirea zilei de 1 Mai. Ea este întîmpinată de oamenii muncii ai orașului Galați cu însemnate depășiri de plan cu livrări de noi produse de larg consum și cu realizări însemnate de economii. Printre muncitorii gălățeni care luptă pentru noi succese în producție sînt și cei de la atelierele C.F.R. „Gheorghe Apostol". Aici lucrează și strungarul utemist Mihălceanu Mircea. El deține titlul de cel mai bun strungar pe întreprindere. In lunile trecute el a făcut două inovații. Printr-un dispozitiv pe care l-a confecționat pentru strunjirea pieselor, a fost mărită turația la mașina sa. A doua inovație a constituit-o confecționarea dispozitivului universal de strîngerea rapidă a pieselor cu diferite profile. Metodele sovietice Kolesov, Bîkov și Bortkevici sînt folosite în permanență de utemistul strungar Mihălceanu.

Toate acestea l-au condus pe Mihălceanu la îndeplinirea și depășirea planului de producție. Pînă în ziua de 20 aprilie el și-a îndeplinit planul pe luna aprilie, avînd și o depășire de normă de 120 la sută.

Lucrînd după aceiași metodă și utemistul strungar Mardare Alexandru a reușit să-și depășească norma pînă la 20 aprilie cu 207 la sută. El a fost calificat în muncă, de strungarul Mihălceanu Mircea. Acum urmează exemplul îndrumătorului său și se găsește printre fruntașii secției strungărie.

Cu multă însuflețire muncesc și tinerii de la secția fierărie. De exemplu utemiștii Dumitriu Ionel și Mehedinț Gheorghe, zilnic își depășesc normele cu cîte 50—60 la sută. Ei au reușit să-și îndeplinească planul pe luna aprilie cu 10 zile mai înainte.

Dar muncitorii acestei secții folosesc și deșeurile la maximum. Din bucățile rămase de la fierul din care se taie tampoanele au confecționat de la 1-20 aprilie, 1.500 eclise pentru arcuri la vagoane. Prin confecționarea ecliselor din deșeuri, muncitorii din secția fierărie, au făcut economii de 5.940 lei. La aceasta în mod deosebit și-au adus contribuția și tinerii Gavrilă Gheorghe și Istrate Petru.

Muncitorii acestor ateliere au mai confecționat din deșeuri și 2.500 bucăți fărașe pe lîngă cele 700 bucăți uși pentru sobe de încălzit. Tot din deșeuri au dat și cele 929 bucăți de piulițe pentru osii de căruțe și 600 tigăi. Majoritatea acestor bunuri de larg consum au și fost livrate magazinelor din orașul Galați.

Bunuri de larg consum

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru **Gh. Balint**).

Hotărîți să întîmpine măreața zi de 1 Mai cu noi succese în producție, muncitorii și tehnicienii de la fabrica „Ludovic Minschi" din orașul Tg. Mureș, luptă pentru desfășurarea în bune condițiuni a întrecerii socialiste, în vederea ducerii la îndeplinire a măsurilor reeșite din Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, cu privire la sporirea producției bunurilor de larg consum.

Astfel, pînă în ziua de 15 aprilie muncitorii secției metalurgice au reușit să realizeze planul cu 15 la sută. Tot pînă la această dată a realizat planul și secția chimică avînd o depășire de normă medie pe secție de 72 la sută. Frumoase au fost rezultatele obținute aici și de utemistul strungar Constantin Oană. Aplicînd metoda Kolesov, **pînă în seara zilei de 19 aprilie** el și-a depășit planul de producție lunară cu 202 la sută. De asemenea utemistul turnător Eugen Kibedi, a realizat planul lunar cu 109 la sută.

In urma mecanizării procesului de producție, muncitorii acestei fabrici luptă mai departe pentru producerea de cît mai multe bunuri de larg consum necesare populației.

Astfel, ca rezultat al mecanizării procesului de producție și în special al aplicării pe scară largă a metodelor sovietice, muncitorii și tehnicienii acestei fabrici, reușesc să dea tot mai multe produse ca: foarfece, bricege, mașini de călcat, și produse chimice ca: săpun de rufe, ceară, lumînări și altele.

Colectivul de muncitori și tehnicieni nu s-a oprit însă aici ci luptă mai departe pentru realizarea în întregime a angajamentelor luate în cinstea zilei de 1 Mai.

Rubrica ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII

Folosirea atomilor marcați în agricultură *)

A. M. Kuzin
profesor, doctor în științe biologice

Una dintre noile metode de cercetare care ajută la rezolvarea într-un chip nou a problemelor care se ridică în fața științei agricole este așa numita metodă a atomilor marcați. Această metodă a apărut pe baza succeselor remarcabile obținute de fizica nucleară care a descoperit structura atomului și a nucleului său, a indicat noile surse de energie care se ascund în nucleul atomic și a arătat cum să fie utilizate.

Ce numim noi atomi marcați? În ce constă esența metodei atomilor marcați?

Pentru a răspunde la aceste întrebări trebuie să amintim ce sînt atomii din care sînt constituite substanțele organice și anorganice. După cum se știe, atomii oricărui element constă dintr-un nucleu central în care se concentrează aproape întreaga masă a atomului, și dintr-un înveliș de electroni care înconjoară nucleul. În compoziția nucleului intră particule de două feluri: particule încărcate cu electricitate pozitivă — protonii și particule neîncărcate — neutronii. Se consideră convențional că greutatea unei asemenea particule este egală cu unitatea. În învelișul electronic sînt atîția electroni cîți protoni sînt în nucleul atomului. Toate proprietățile chimice ale atomului depind de structura învelișului de electroni, iar greutatea și masa atomului depind de structura nucleului său.

Fizica nucleară modernă a găsit metode cu ajutorul cărora se poate schimba structura nucleului atomic. Cu ajutorul acestor metode se obțin noi atomi care au particularități interesante. Pentru o mai bună înțelegere să examinăm un exemplu.

Atomii de carbon care intră în compoziția tuturor organismelor vii au nuclee care constă din 6 protoni și 6 neutroni. De aceea greutatea atomică a cărbunelui este: 6 + 6 = 12. Celor 6 protoni ai nucleului le corespund 6 electroni în învelișul exterior. Să schimbăm compoziția nucleului introducînd în el încă doi neutroni suplimentari. Acum, greutatea atomică a cărbunelui va fi: 8 + 6 = 14. Însă deoarece numărul de protoni nu s-a schimbat, aceasta înseamnă că în învelișul exterior al atomului vor fi ca și mai înainte 6 electroni. De aceea se mărește numai greutatea atomului. În timp ce proprietățile chimice ale carbonului nu se schimbă. Atomii cu proprietăți chimice identice însă cu greutate atomică diferită au căpătat numele de izotopi.

Izotopii au încă o proprietate remarcabilă. S-a dovedit că nucleele atomice în care există mai mul-

Planta care a absorbit izotopul radioactiv, fiind pusă pe o placă fotografică lasă pe ea o urmă, deoarece radiația radioactivă acționează asupra unui strat sensibil la lumină la fel ca și lumina obișnuită.

In fotografie este arătată o asemenea „radiofotografie". Liniile albe sînt căile de răspîndire a atomilor de carbon marcați, care au pătruns în plantă prin rădăcini.

ță mai mulți neutroni decît protoni sînt foarte instabile. Un asemenea nucleu tinde să se elibereze de neutronul „de prisos" și el îl descompune în două părți — într-un proton și într-un electron care este aruncat din nucleu. Această transformare a neutronului este unul dintre fenomenele cele mai interesante din fizica nucleară.

Astfel, atomii izotopului de carbon cu greutatea atomică 14 se vor dezintegra continuu iradiind un flux de electroni. Acest fenomen se numește radioactivitate. El poate fi descoperit ușor cu ajutorul unei plăci fotografice sau cu ajutorul unor aparate speciale.

In orice compus chimic s-ar afla, atomul radioactiv poate fi găsit întotdeauna printre milioanele de atomi obișnuiți. Doar nu este greu de exemplu să găsim într-o fructieră un măr pe care l-am însemnat mai înainte.

Radiația radioactivă a izotopului este „semnul" său distinctiv. Iată de ce asemenea izotopi radioactivi au fost numiți atomi marcați.

Savanții au obținut izotopi radioactivi ai multora dintre elementele care joacă un rol important în activitatea vitală a plantelor și animalelor, de exemplu izotopi ai fosforului, sulfului, calciului, fierului, sodiului, iodului. Izotopii radioactivi ai acestor substanțe se folosesc în cercetări.

Ce probleme importante pentru agricultură pot fi rezolvate cu ajutorul atomilor marcați?

Mai înainte se considera că substanțele nutritive minerale pătrund în plantă prin rădăcini, iar prin frunze planta își asimilează carbonul din bioxidul de carbon din aer. Insă practicienii din agricultură au observat că dacă la îngrășarea plantelor, soluția de săruri fosfatate cade pe frunze, plantele se dezvoltă mai bine. A apărut ideea: ce s-ar întîmpla dacă s-ar îngrășa plantele într-un mod nou și anume prin frunze? Însă cum să se verifice dacă planta își va însuși în acest caz fosforul? Unde se va îndrepta el? În rădăcini sau în fructele coapte?

Plantele conțin întotdeauna fosfor. Prin analize precise ale conținutului de fosfor din frunze nu se poate ști dacă acesta a pătruns din frunze sau dacă este fosforul extras de rădăcini din sol. Aceste probleme au rămas nerezolvate pînă cînd a fost utilizată metoda atomilor marcați. Cînd pentru îngrășarea extraradiculară s-a luat nu un fosfat obișnuit, ci un fosfat care conținea un izotop radioactiv al fosforului, adică fosfor marcat, atunci s-a reușit să se urmărească ușor unde se îndreaptă el, cît de repede este absorbit, unde, în ce părți ale plantei se acumulează.

Experiențele efectuate la îngrășarea extraradiculară a bumbacului în R.S.S. Uzbekă au arătat că fosforul pus pe frunză se acumulează în capsulele coapte ale bumbacului și ajunge mai repede aci decît fosforul din sol. De aceea o asemenea metodă de îngrășare ajută să se păstreze ovarele capsulelor. Acum alimentarea extraradiculară se utilizează pe larg și la cultivarea sfeclei de zahăr și la alte culturi.

Metoda atomilor marcați a ajutat la lămurirea procesului de însușire a carbonului de către plantă.

Se știe că frunza absoarbe bioxidul de carbon din aer. Se știe de asemenea că conținutul de bioxid de carbon din aer este foarte mic, în timp ce gazele și apa de sol sînt bogate în bioxid de carbon și în săruri dizolvate ale bioxidului de carbon.

Cercetătorii și-au pus următoarea întrebare: de unde ia planta bioxidul de carbon pentru alimentarea sa? Oare îl ia numai din aer? Sau ea obține bioxidul de carbon și din sol absorbind prin rădăcini soluții de săruri de bioxid de carbon care ajung apoi în frunze și acolo cu ajutorul energiei solare se transformă în hidrați de carbon, în albumine și în alte substanțe organice complexe?

Ar fi suficient să cufundăm rădăcinile plantei într-o soluție cu săruri care conțin un izotop radioactiv al carbonului pentru ca, prin aparatul care sesizează prezența atomilor radioactivi marcați ai carbonului, să descoperim mișcarea lor rapidă din soluție în rădăcină, iar de acolo în frunze.

Aceste experiențe explică într-un mod cu totul nou folosul îngrășămintelor organice, arată într-un mod cu totul nou foloasele tratării cu var a solului, arată încă o latură a activității microorganismelor din sol, care îmbogățesc gazele de sol cu bioxid de carbon atît de necesar plantelor agricole pentru succesul creșterii și maturizării lor.

Metoda atomilor marcați răspunde la numeroase probleme practice legate de îngrășarea solului. Iată cîteva dintre ele: cît de repede începe să-și însușească planta fosforul introdus în sol sub formă de îngrășămînt? Ce influență are asupra acestui proces adîncimea de îngropare a îngrășămintelor? Îngrășămintele pătrund mai bine în plantă atunci cînd sînt introduse în rînduri sau atunci cînd sînt introduse în cuiburi? Toate acestea pot fi ușor cunoscute utilizînd îngrășăminte care conțin fosfor marcat.

Metoda atomilor marcați s-a dovedit a fi foarte prețioasă la studierea schimbului de substanțe în organismul animalelor, la studierea asimilării diferitelor substanțe nutritive diferitelor nutrețuri.

Cu ajutorul atomilor marcați pot fi marcați nu numai compuși chimici, dar și organisme vii. O utilizare interesantă a căpătat această metodă de cercetare în piscicultura sovietică.

Milioane de peștișori crescuți la gospodării piscicole se trimit în rîuri. Cum se poate urmări dacă acești peștișori ajung pînă în mare?

Pentru aceasta ei ar trebui marcați. Însă cum se poate face aceasta?

Au fost utilizați atomi marcați. Înainte de a li se da drumul în rîuri peștișorii erau ținuți 2—3 ore în apă care conținea fosfor marcat. In acest timp fosforul pătrundea în organismul peștișorilor, se depunea în oase, în solzi, în aripioare. Peștișorii deveneau radioactivi. Observații speciale au arătat că fosforul introdus se menține în peste timp de 2—3 luni și chiar și după această perioadă de timp mai pot fi descoperite urme de radioactivitate.

Au fost trimiși în fluvii milioane de asemenea peștișori marcați. Peste cîteva luni, în timpul pescuitului efectuat pe mare, s-a calculat procentul de pești „radioactivi". Astfel s-a reușit să se cunoască ce parte din peștișorii crescuți la gospodării piscicole ajung pînă la bazinele naturale.

Insectele dăunătoare agriculturii marcate în același mod au fost utilizate pentru studierea razei și vitezei lor de răspîndire din focarele de infecție. Aceasta a ajutat la organizarea luptei împotriva dăunătorilor.

Pentru lupta cu dăunătorii s-au folosit insecticide, adică otrăvuri, care conțin fosfor radioactiv, sau sulf radioactiv. Datorită acestui fapt s-a reușit să se urmărească eficacitatea diverselor procedee de utilizare a insecticidului, să se stabilească durata conservării sale în plante, căile sale de pătrundere în insecte etc.

Larga utilizare a atomilor marcați în laboratoarele institutelor centrale de cercetări, în laboratoarele raionale și în stațiunile experimentale va contribui fără îndoială la ridicarea nivelului recoltelor, la realizarea unei productivități și mai mari în creșterea vitelor, pentru agricultură.

*) *Articol apărut în „Komsomolskaia Pravda"*

Elevii Școlii medii tehnice de pielărie și cauciuc din București se pregătesc temeinic să devină buni tehnicieni. Ei dovedesc aceasta și în timpul practicii efectuate la fabrica „Flacăra Roșie" din Capitală.

„Situația de luptă"

La S.M.T.-Cefa din raionul Salonta am văzut pentru prima oară pe cineva strigînd „Motorină" și așteptînd să vie singură. A și venit ce-i drept, însă nu sub forma combustibilului (pe care în treacăt fie spus, nu-l prea economisesc tovarășii de aci), ci în chipul unui cățeluș negru smolit, vechi semetist, născut și crescut în stațiune și devenit de aceea favoritul tractoriștilor. „Motorină" se simte tare stingher acum: prietenii lui, tractoriștii, se află toți departe în brigăzile care fac lucrările de primăvară. Le duce — se vede limpede — dorul.

De data asta degeaba s-a gudurat hămăind bucuros de revedere „Motorină" pe lîngă tovarășul Iakob Iuliu, șeful brigăzii a VIII-a, cînd acesta a venit într-o bună zi de pe cîmp la stațiune. Iakob n-a avut nici un cuvînt bun pentru „Motorină" deși — o jur — este îndeobște un băiat tare vesel și prietenos. Cînd lucrurile merg bine Iakob e cel mai pașnic om pe care-l poți cunoaște. Ziua muncește cît zece și seara, dacă nu se ține de glume cu tovarășii din brigada sa, citește „Insemnările unui vînător" de Turgheniev. Uneori scrie chiar și poezii care au largă circulație prin stațiune.

E de obicei calm, liniștit. Se socoate un comandant (el încă n-a făcut armata) și se poartă în consecință. Cînd îl întrebi cum stau lucrurile în brigadă el își începe răspunsul mereu așa: „Iată care este deci situația de luptă..." El nu cunoaște campanii, ci numai bătălii. Comandă cu mînă sigură „luptele", „atacurile" și, ciudat, departe de a avea un ton de comandă, e cel mai bun prieten cu băieții lui.

De astă dată „situația de luptă" era gravă. Un tractor fusese scos din „bătălie" și trebuia neîntîrziat reparat. Iakob e omul acțiunilor repezi și sigure. A văzut motorul și pe loc a luat hotărîrea: trebuie să încălzim cu lampa de benzină rulmentul care s-a înțepenit pe arcul cutiei de viteză.

Și toată lumea era convinsă că așa și trebuie. Adică nu chiar toată lumea.

Tovarășul Raiser, mecanicul controlor nu era de loc convins. Zicea că nu se poate. „Atunci vino dumneata aici, la noi, tovarășe, și dă-ne o dezlegare. Căci stăm, înțelegi, stăm. Asta e acum situația de luptă a tractorului..." Dar tovarășul Raiser nu era convins nici de luptă că trebuie să meargă acolo. Căci-s treieri multe, că a VIII-a nu e singura brigadă din S.M.T., că e drept că e aproape de stațiune dar totuși el are și alte probleme grave pe cap... Mă rog, a trecut o zi, două, trei și omul nu venea.

Atunci a venit Iakob la stațiune. Nu mai era, bineînțeles, nici calm, cu atît mai puțin vesel. A țipat el, au țipat și alții și, de ce s-o ascundem, a și înjurat. Dar pe tovarășul Raiser nu l-a putut urni din loc. A stat omul nostru aproape două zile aci. Dar în van. Apoi furios s-a întors. Il durea în suflet — zice acum, tovarășe — că tractorul zăcea de atîta vreme. Și-l cred. Tovarășul Raiser a apărut abia peste o săptămînă. A descins cu mașina — nici nu se putea altfel — și a văzut bineînțeles că soluția propusă de Iakob era singura bună. Dar trecuse o săptămînă.

Poate că de la această întîmplare e mai nervos Iakob pentru că au venit și altele pe urmă. Odată au rămas fără motorină. „Situația de luptă era disperată". E drept că pontatoarea nu anunțase decît în acea dimineață. Dar pînă la prînz tot ar fi putut primi motorina, mai ales că auzise și despre alte brigăzi care rămăseseră fără combustibil. Se vede treaba deci că e prost organizat transportul. Pe urmă a trimis, pentru a nu știu cîta oară, la sudat un radiator. Cînd i l-au adus l-a trimis iar înapoi: tovarășul Frilea l-a dres atît de bine că nu era bun de nimic. Și situația de luptă... Pe urmă și problemele cestelalte, nu de luptă, ci de viața lor. Bună oară mîncarea. Porcul din gospodăria anexă care s-a tăiat a costat o avere. Pasă-mi-te a fost îngrășat de trei ori și de trei ori lăsat apoi să slăbească. Așa că vezi bine nu era vina porcului că a fost atît de scump. Sau pîinea pe cartelă: tovarășii Szabo și Totorean nu le-au dat decît o parte din pîinea pe cartelă ce li se cuvenea. Restul au plătit-o cu preț la liber și oare unde s-o fi dus pîinea lor? Despre salarii să nici nu mai vorbim. Și el și pontatoarea au primit mult mai puțin decît li se cuvenea.

— A fost o greșeală — le spune zîmbind autocritic tovarășul Lazăr, contabilul.

— Atunci îndreptați-o!

— Asta vezi, dragă tovarășe, nu se mai poate.

Dar totuși în brigada asta veselia nu suferă înfrîngeri. Așteptam să vie motorina mult întîrziată și ne întinsesem la taifas. Dacă e adevărat ceea ce se spune despre rîs și anume că îngrașe, apoi tractoriștii aceștia o să capete toți burtă. Că doar nu-ți poți stăpîni hohotele de rîs cînd Berecki povestește despre cum va fi în campania de vară, amintindu-și felurite întîmplări hazlii din anul trecut sau cînd țigăncușul (așa-i spun toți tractoristului) le povestește cum va fi mîine-poimîine cînd vor lucra pe cîmpul de orez. (Berecki însă desigur nu povestește acum cum s-a întîmplat atunci cînd, cu totul lipsit de orice urmă de disciplină, a refuzat să plece pe o tarla unde fusese repartizat. Dacă și-ar aduce aminte desigur ar întrerupe rîsul și ar ieși mai degrabă, căci ar avea pentru ce).

Tractoriștii aceștia rîd mai tot timpul. Mai ales cînd muncesc. Rîd și cînd depășesc cu mult norma, dar fac haz și cînd președintele întovărășirii de la Atiaș uită o zi întreagă să le trimeată mîncarea pe cîmp.

O singură dată au fost o leacă mai puțin zîmbitori:

— Dar tovarășului director i-ați spus toate necazurile astea?

— Tovarășului director Stretea?... Cînd să-i fi spus? O singură dată a fost la noi, acum vreo două săptămîni. Și atunci, în drum spre Oradea, cu mașina, s-a oprit, ne-a dat bună ziua și a plecat.

Și e foarte adevărat că nu-i frumos de loc din partea tovarășului Iakob că vorbește cam necuviincios despre director. Asta fără doar și poate nu e just din partea lui Iakob. Dar eu îl știu de un calm zîmbitor. Și știu că nu-și iese din sărite decît cu temei, ca să zic așa, cu pricină. Și îl întreb pe tovarășul director, de ce îi dă astfel de pricini? Și nu numai lui, ci multora din stațiune... Apoi deodată a izbucnit cel mai puternic hohot de rîs. Știți de ce? S-a auzit din depărtare camionul care aducea combustibilul. Au rîs cu toții cu o singură poftă: Puteau să înceapă iarăși munca. Ce prilej mai bun de bucurie vreți pentru brigada a VIII-a?

Rîzînd încă, tractoriștii au sbughit-o pe ușă să vadă ei cu ochii cum sosește camionul. Numai șeful Iakob s-a ridicat calm. Incet, și-a îndreptat bluza și ne-a poftit spre ușă:

— Ei acum tovarășilor, să vedem care e situația de luptă.

ION BARNA

FOILETON

Repartiție specială

Pe drumul ce șerpuiește printre satele de la poalele Pietrei Craiului, înainta alene o camionetă. Cînd trecea printr-o localitate stîrnea hămăitul tuturor dulăilor, copiii ieșeau repede pe la porți să vadă ce s-a întîmplat, iar drumeții întîlniți pe șosea se uitau chiorîș la mașină care, pe lîngă norul de praf ce-o urmărea ca o umbră, mai era însoțită de un concert strident compus din pufăielile motorului, pocniturile eșapamentului și corul unor viețăți cu foarte puțin simț muzical. Camioneta transporta 48 de porci, pe care Intreprinderea regională de creșterea animalelor din Orașul Stalin îi repartizase pentru gospodăria anexă a Școlii profesionale metalurgice din Rîșnov. Mai mult ca sigur că cei 48 de porci nu apreciau frumusețea unui drum afară din oraș în fapt de seară și protestele lor energice împotriva „excursiei" n-au încetat decît odată cu intrarea camionetei pe poarta școlii.

Aci au coborît din camionetă vreo 43 de animale. Celelalte cinci se instalaseră comod în fundul camionetei și nu trădau deloc intenția de a o părăsi. Pierzîndu-și răbdarea, îngrijitorul li se adresă, mustrător:

— Dumneavoastră de ce nu coborîți? Așteptați invitație specială?

— Nu, noi n-avem nevoie de invitație specială! Noi avem însă „repartizare specială" — răspunse mai îndrăzneț un godac, zîmbind cu înțeles, pe sub mustața lui de porc.

— Ah! Da. Uitasem să-ți spun! — interveni în discuție Manole Belcic. Nu descarcați decît 43 — zise dînsul, zîmbind pe sub mustața lui... de Belcic. Și apoi, înfuriat și nerăbdător către șofer.

— Ce faci Păvăloiule? Nu-i dai drumul?

Păvăloiu sări de la volan de parc-ar fi dat peste un ac înfipt inoportun în canapea. Se repezi la oblonul camionetei, întrebînd îngrijorat:

— Cîți au mai rămas?

— Cinci.

— Cinci? Aoleu!

Apoi, își îndesă bine șapca, se îndreptă spre cabină cu mare viteză și porni camionul spre o direcție „necunoscută", cărînd cu sine cei cinci porci cu „repartizare specială".

Direcție necunoscută? Pentru cine necunoscută? Pentru îngrijitorul gospodăriei anexe, pentru elevii școlii și în general pentru profani. Unele persoane, însă, adînc cunoscătoare ale principiilor de „administrare", erau inițiate în ceea ce privește tainica destinație și „repartizare specială" a celor cinci porci. Prima persoană inițiată era administratorul gospodăriei anexe, Manole Belcic, a doua era contabila școlii Margareta Töros, iar a treia era șoferul Păvăloiu, care știa că trebuie să ducă doi porci acasă la administrator (partea leului), doi la contabilă (să-i dea ghes că să-i facă dispăruți din scriptie) și al cincilea la domiciliul său personal (ca narcotic pentru coardele sale vocale, care altfel — doamne ferește — ar fi putut da glas conștiinței).

Belcic era mulțumit. Munca sa dăduse roade. Nici nu se putea altfel. Ca doară fusese muncă, nu glumă. Ce, e puțin lucru să aranjezi o astfel de combinație? Să calculezi viitoarele porții de la cantină, astfel încît să nu se simtă că sînt numai 43 de porci în loc de 48; să determini pe contabilă să te-ajute; să studiezi pe șofer și să te încredințezi dacă poți să te lași pe mîna lui; să pîndești momentul cînd directorul școlii e plecat la București și să aduci transportul tocmai în acea zi, ca să scape de control; să te ferești de secretarul organizației de partid, de utemiști, de elevi și de orice alt ochi indiscret? Nu! Hotărît, nu e lucru ușor. Belcic e însă un „bun administrator" care-și „pricepe meseria" și combinația sa e fără cusur. Nu merită ea oare o răsplată, la colea, de vreo doi purculeți? Merită. Și fiindcă n-a avut inimă s-o ceară de la alții, Belcic și-a luat-o singur.

Margareta Töros e mai puțin liniștită. Ea nu e „administrator priceput" și n-are cine știe ce experiență în astfel de administrări. Și pe urmă, se știe, femeile sînt mai sfioase, mai temătoare. Digestia preparatelor culinare obținute din porcul tăiat îi era mereu tulburată de gînduri negre: dacă se află? dacă vine directorul și cercetează? dacă m-or spune vecinii?

Cît despre șoferul Păvăloiu, trebuie să spunem că acesta nu și-a pus nici un fel de problemă. Și-a zis bogdaproste, și-a urat să-l stăpînească sănătos și pace.

In fond, toată această poveste nu este decît o găinărie — sau, ca să fim în notă, să-i spunem porcărie — a unor oameni necinstiți. Faptul în sine e un furt ordinar, de care trebuie să se ocupe organele judiciare, și nici decum presa, mai ales că, în pofida măsurilor lui Belcic și a precauțiunilor contabilei, s-a aflat.

Se întîmplă însă un alt fenomen, curios, o „repartizare specială" a sancțiunilor, cu totul stranie. O ușurință dacă nu stupidă, cel puțin ciudată.

— La Belcic nu putem renunța — spune tovarășul Adolf Spiner, directorul Școlii profesionale metalurgice din Rîșnov. Cu cine vreți să-l înlocuiesc? Unde mai găsesc un administrator atît de priceput, cu atîta experiență, atît de descurcăreț ca Belcic?

— Șoferul Păvăloiu nu poate fi sancționat. Ce vină are el, că ceilalți au furat? — conchide tovarășul N. Stinghie de la Direcția regională a rezervelor de muncă.

— Și cu contabila ce să facem? S-o pedepsim numai pe ea singură? Nu se poate — adăugă directorul.

— Așa că — deciseră ei în cor — o să le dăm o mustrare, lui Töros și lui Belcic și o să le reținem salariul pe 3 zile.

Și cu asta capitolul sancțiuni s-a închis. Ba nu! Cei mai vinovați au fost găsiți cei cinci porci care s-au lăsat „repartizați special" și ca pedeapsă au fost masacrați pe dată.

Nu intenționăm să analizăm sancțiunea dată și să discutăm dacă ea este suficientă sau nu. Publicăm, însă, istoria „repartizării speciale" pentru că socotim cu totul din cale afară ca un om care știe că se pune la cale un furt, care a luat parte și a profitat de el, să fie socotit totuși un îngeraș. Dar mai ales pentru că atitudinea de gură-cască și ploconire a directorului școlii față de talentele „administrative" ale lui Belcic, este periculoasă și sună ca un fel de invitație: „Poftiți, domnule administrator, furați, vă rog, și purcei și miei și un ou și un bou, furați-mă și pe mine, că tot nu pot să fac altceva decît să dau din umeri. Doar sînteți indispensabil".

Văicărelile directorului — „Vai, vai, n-o să mai găsesc un om așa de priceput" (oare în ale furtului?) și ciudata sa teorie asupra oamenilor „de neînlocuit" trebuie să dispară. Nu-i lucru greu. Se poate obține... tot printr-o „repartizare specială" de nițică principialitate, nițică vigilență și niței simț de răspundere.

Și vrem să credem că aceste rînduri vor ține loc de „notă de repartiție".

FLORIN Z. FLORIN
GH. GAETAN

Concursul literar organizat de revista „Tînorul Scriitor"

Cu prilejul împlinirii a zece ani de la eliberarea țării noastre, revista „Tînărul Scriitor" organizează un concurs literar, avînd ca obiectiv stimularea tinerilor cu înclinații spre arta literară. Se vor trimite lucrări — poezii, nuvele, schițe, reportaje sau piese de teatru — inspirate de lupta pentru eliberarea Romîniei, ca și de diversele aspecte din munca dusă de poporul nostru pentru construirea socialismului, de la eliberare și pînă astăzi. Se vor acorda următoarele premii:

Premii	Poezie	Nuvelă Schiță	Reportaj	Teatru
I	1.500 lei	2.000 lei	1.000 lei	2.000 lei
II	1.000 lei	1.400 lei	800 lei	1.100 lei
III	750 lei	1.000 lei	600 lei	1.000 lei

Se vor acorda de asemenea 20 de mențiuni, în abonamente pe termen de un an la revista „Tînărul Scriitor".

Lucrările premiate și menționate vor fi publicate. Autorii lor vor încasa, în afară de premii, și drepturile de autori cuvenite conform tarifelor în vigoare.

La concursul revistei poate să participe orice tînăr cu înclinații spre literatură, indiferent de profesie sau studii. Nu pot lua parte la concurs membrii stagiari și definitivi — ai Uniunii Scriitorilor.

Lucrările pentru concurs, dactilografiate sau scrise citeț, se vor trimite **redacției revistei „Tînărul Scriitor" — pe adresa București, B-dul Ana Ipătescu Nr. 15 — Raionul Stalin — pînă la data de 31 mai 1954.** Plicurile vor purta mențiunea: „Pentru concursul literar".

Rezultatele vor fi anunțate în Nr. 8, august 1954 al revistei.

Despre oameni, cifre și un viitor film

La Palatul Mare au sosit cîțiva tovarăși de la cinematografie cu gîndul cît se poate de lăudabil de a transpune pe ecran aspecte din viața și munca colectiviștilor de aici. Intenția lor e — și e bună — să cuprindă în imagini desfășurarea lucrărilor începînd din primăvara aceasta și pînă în toamnă, tîrziu. După mărturisirea președintelui gospodăriei, Gheorghe Bileca, se pare că tovarășii noștri au pierdut unele aspecte cît se poate de interesante — de pildă: aproape două săptămîni și-au propus să filmeze tinerii care pornesc la lucru dimineața — și nu au izbutit. De ce? Operatorii se scoală de fiecare dată cu cel puțin un sfert de ceas după plecarea tinerilor. „Bine tovarăși, se adresează ei tinerilor — ne-ați spus că o să plecați pe la ora șase...". Iar tinerii, după ce rîd pe sub mustăți răspund: „Adevărat, dar... vedeți, ne-am gîndit peste noapte că ar fi bine să ieșim pe la cinci... E mult de lucru, însămînțările nu așteaptă...".

Aceasta nu înseamnă că tovarășii de la cinematografie sînt leneși — doamne ferește — ci că tinerii de la Palazul Mare sînt foarte harnici. Tot Bileca Gheorghe, președintele, un bărbat înalt, roșu în obraji — priceput și să facă glume și să mustre — spune cu convingere: dacă n-am avea tineri în gospodărie, ne-ar mînca ciorile! Poate că există și unele exagerări în cuvintele acestea dar, cu siguranță, există și mult adevăr. Tineretul a sprijinit înființarea și dezvoltarea multilaterală a gospodăriei și tot tineretul e acela care a contribuit din plin la terminarea lucrărilor din etapa I-a înainte de 10 aprilie.

In urmă cu aproape patru ani i s-a cerut președintelui Gheorghe Bileca să trimită cîțiva tineri la S.M.T. Valul lui Traian, pentru a deveni tractoriști. După ce s-a consultat cu consiliul de conducere, președintele s-a îngrijit de trimiterea tinerilor. De trei ani de zile Babu Nicolae, Dănciulescu Vasile, Zăgăreanu Matei și Berceanu Ștefan, mai ieri colectiviști, acum tractoriști — lucrează în fiecare campanie în gospodăria din Palazul Mare.

— Băieții noștri — spune președintele. Ii lăudăm cînd fac treabă bună și îi urechem cînd se culcă pe-o ureche...

Tractoriștii se consideră și ei „băieții gospodăriei". Chiar se mîndresc cu asta. Gospodăria le-a trimis pe cîmp, în fiecare dimineață, alimente, lapte, le-a pregătit mîncarea. Băieții s-au simțit bine — și nu s-au făcut de rușine. Au terminat toate lucrările la timp — și susțin cu tărie că sînt de bună calitate. Președintele, mult mai pretențios, mai strîmbă din nas... „N-au mers toate cum trebuia — spune el. Cultivatoarele au fost stricate vreo cîteva zile. Deci am pierdut timp prețios...".

Tractoriștii așteaptă ziua cînd vor începe însămînțatul porumbului. Tinerii din gospodărie, la fel. Atunci se va desfășura între brigăzi o adevărată bătălie, pentru obținerea drapelului de fruntaș. Deocamdată, brigadă fruntașă e a II-a, condusă de Tincu Anton, secretarul organizației de bază U.T.M. Tincu Anton e cel mai bun dintre tineri încă de la înființarea gospodăriei. Cîțiva i-au pus gînd rău — să-l întreacă. Unii spun că cel mai bun colectivist tînăr ar fi Culețu Tudor. Greu de precizat. Se va vedea. In orice caz trebuie reținut că de la începerea lucrărilor de primăvară și pînă acum n-a lipsit de la lucru nici măcar un singur tînăr.

— Dacă lipsesc sau sînt indisciplinați îi rău de ei — spune președintele. Știu ei ce-i așteaptă. Ii critic în fața fetelor (pe fete-n fața băieților) și-i fac să se rușineze. La noi, tinerii care sînt criticați în felul ăsta nu prea mai au șanse să se însoare. Așa, doar — dacă și-or găsi fete prin alte sate.

In sfîrșit, președintele mai exagerează din cînd în cînd, n-ar fi rău însă dacă tovarășii de la cinematografie și-ar îndrepta obiectivul cu stăruință spre tineri. In vară, de pildă, i-ar putea filma și pe Pîțu Nicolae, Aghiorghesei Vasile, Bibeoa Stela, studenți, care se vor întoarce în sat să-și petreacă vacanța; obiectivul ar putea cuprinde chiar și pe cei 15 elevi care se află pe la diferite școli medii.

★

O poezie a poetului Eugen Frunză publicată în ultimii ani cuprindea, printre altele, ideea că adesea în cifre seci se ascunde marea poezie. Poate că ideea aceasta se mai găsește și în alte poezii — în orice caz ea este confirmată de realitate — este cuprinsă și în poezia vieții. Să încercăm să o exemplificăm cu cîteva date și cifre din gospodăria colectivă „Olga Bancic" din Palazul Mare.

Gospodăria s-a înființat în 1950. S-au înscris atunci 46 de familii — cu o suprafață de 346 hectare teren arabil. In momentul de față, gospodăria numără 216 familii — iar hectarele au crescut și ele la 1255.

Președintele Bileca Gheorghe spune: aici, unde e sediul, grajdurile, remizele — era izlaz la înființarea gospodăriei. In trei ani ne-am gospodărit bine. Am construit: trei grajduri moderne, două maternități pentru scroafe, patru magazii, două remize, două pătule... trei case pentru colectiviști... o școală nouă (numai prin muncă voluntară)...

In continuare, iată alte cîteva cifre. La înființare, gospodăria avea „cu cățel, cu purcel" cum spune președintele, 17 cai, 6 vaci, 15 oi... Inainte de a arăta avutul de astăzi al gospodăriei, președintele spune, rîzînd: cred că purceii și cățeii nu vă interesează — apoi continuă: avem 1.000 păsări, 580 oi, 60 bovine tinere, 47 vaci mulgătoare, 34 scroafe...

Ultimele cifre se referă la buget. In anul 1951 au avut un buget de 420.000 lei; în 1954 au prevăzut un buget de 743.000 lei... Dar cu bugetul ăsta e o poveste pe care, deocamdată, președintele o ține secretă...

★

Din 1945 pînă în 1950, Bileca Gheorghe a fost secretarul organizației de partid din sat. Inainte de înființarea gospodăriei, oamenii i-au spus: dacă tu zici că e bine să ne înscrim, noi te ascultăm. Să știi însă: dacă o s-o ducem prost — va fi vai de pielea ta! Pe tine o să te alegem președinte ca să știm cu cine avem a ne răfui. L-au ales deci președinte. Nu le-a părut rău și nici n-o să le pară. Cu sprijinul organizației de partid și al consiliului de conducere, Bileca Gheorghe a făcut un lucru minunat: a format un colectiv închegat. In gospodăria „Olga Bancic" toți se interesează de mersul lucrărilor — de la copilul de 12 ani pînă la moșneagul de șaptezeci. Aceasta este valabil și pentru romi.

Bileca Gheorghe a avut mult de luptat ca să-i atragă pe romii din comună în gospodărie. Spune el, rîzînd: aici, eu sînt un adevărat „vătaf al romilor". Pe mine mă ascultă grozav.

Dintre romi, s-a înscris, chiar de la început, Petre A. Gheorghe. Ceilalți — nu și nu! In schimb veneau aproape în fiecare zi la președinte: o fi bine în gospodărie? Sigur că da, răspundea Bileca. Bine pe dracu, ziceau ei. A doua zi plecau prin sate, cu șatra. Președintele n-a avut ce să le facă pînă după un an de la înființarea gospodăriei. Atunci i-a luat de mînă, ca pe niște copii și i-a dus prin casele colectiviștilor: poftim de vedeți produsele. Vă convine? Romii s-au înscris în gospodărie.

— Dar să știi că numai pe dumneata, președinte, te ascultăm!

Brigadierii de cîmp au avut și ei de furcă la început cu romii. Voi nu sînteți președinți, să vă ascultăm — ziceau unii. Bileca a ținut o ședință cu ei și de atunci romii le spun brigadierilor „vice-președinți". Astăzi se interesează de mersul gospodăriei; sînt fruntași în muncă — și au renunțat pentru totdeauna la obiceiurile învechite. Cînd se duc la oraș cer președintelui să le dea o hîrtie pe care să scrie „se certifică cum că tovarășii x și y sînt colectiviști". Asta pentru ca „să nu se agațe cineva de noi și să ne ia drept din ăia cu șatra", spun ei. (Totuși Bileca mai are un necaz cu ei: unii romi încă mai înjură în ședințe. Cum să-i dezveți? Degeaba îi critici în fața nevestelor... In cazul de față, nu se prinde...).

Pentru meritele lui în muncă, Bileca Gheorghe a fost decorat cu „Ordinul Muncii" clasa II-a. Omul acesta se gîndește nu numai la mersul de acum al gospodăriei ci și la felul cum va trebui să arate gospodăria peste doi-trei ani, la toate cîte se cer făcute...

De pildă, s-a gîndit la o serie de măsuri care trebuie să fie luate în cursul anului 1954... S-a sfătuit cu consiliul de conducere și au înaintat o cerere la Minister... De curînd, Gheorghe Bileca a fost la Minister. Acolo, printre altele, a dat peste niște propuneri ale delegației sovietice care a vizitat gospodăria din Palazul Mare în 1953. Tovarășii sovietici propuneau: să se dea gospodăriei aparate pentru muls electric, adăpătoare automate, să se desființeze unele perdele care nu sînt necesare, ba mai mult, strică...

Bileca Gheorghe a fost profund emoționat: colhoznicii sovietici au făcut propuneri de seamă privind dezvoltarea gospodăriei, le-au venit în ajutor. La aceste măsuri se gîndise și el și întreg consiliul de conducere și asta l-a bucurat mult.

Secretul cu privire la buget, despre care vorbeam, de fapt nu-l deține numai președintele; îl dețin toți colectiviștii: anul acesta vom fi gospodărie milionară. Trecem milionul (în sfîrșit, ar trebui să spună altfel: luptăm să devenim gospodărie milionară... Se pare însă că nu e decît o greșeală de formulare — că într-adevăr vor fi milionari).

In primăvara aceasta colectiva a început bătălia pentru a deveni milionară. Aspectele acestei bătălii sînt cît se poate de obișnuite: realizarea la timp a tuturor lucrărilor, în toate campaniile, (în cea de primăvară sînt fruntași); folosirea metodelor înaintate: au iarovizat cartofi, au făcut 10.000 ghivecíuri nutritive, însămînțează în cuiburi așezate în pătrat (foarte rău că nu însămînțează întreaga suprafață) au organizat din timp și în bune condițiuni întrecerea socialistă...

Se pare deci că vom avea un film interesant despre gospodăria „Olga Bancic" din Palazul Mare.

N. ȚIC

O nouă expoziție în orașul Bacău

De curînd s-a deschis în orașul Bacău o expoziție a produselor de larg consum, care ilustrează în mod concret lupta dusă de oamenii muncii din întreprinderile de stat și cooperatiste din regiune pentru aprovizionarea multilaterală a populației.

Numeroase întreprinderi au trimis la expoziție produsele fabricate de secțiile anexe de larg consum care aduc un aport însemnat la completarea sortimentelor de mărfuri necesare pieții. La expoziție pot fi văzute astfel mobile produse de combinatul „11 Iunie"-Roznov, obiecte de uz casnic din lemn ca solnițe, putini etc. produse de întreprinderea „6 Martie"-Roznov, plite, topoare, fabricate la uzina SRUP etc.

Se fac remarcate de asemenea printr-o bună calitate și aspect frumos produsele cele mai diverse ale industriei locale din Bacău cum ar fi de pildă mobile, material didactic, jucării, leagăne pentru copii etc.

Fabricile de postav din Buhuși și „Proletarul" din Bacău expun frumoase stofe și țesături, pleduri, pantofi de piele în cele mai variate culori și modele etc.

Numeroase obiecte din expoziție vorbesc despre succesele cooperativelor care continuă tradiția artei noastre populare producînd obiecte a căror execuție dovedește o înaltă măestrie și simț al frumosului cum sînt de pildă covoare cu splendide motive naționale.

Sînt reprezentate de asemenea numeroase întreprinderi și cooperative care dau un serios ajutor țărănimii muncitoare, înzestrînd-o cu mărfuri de mare preț pentru gospodăriile sătești cum ar fi de pildă căruțe, butoaie etc.

In ultima încăpere a expoziției pot fi văzute fotografiile acelora care produc zi de zi cu îndemînare și sîrguință, aceste bunuri de consum popular, fruntași în producție ca Fekete Tereza și Boacă Eugenia de la fabrica de confecții „Bacăul", Rățoi Nicolae, de la combinatul „21 Decembrie", Slate Nicolae și Niță Vasile de la SRUP etc.

BENO DUMITRESCU
corespondent al „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

In sprijinul celor de pe ogoare

Trenul a șuerat prelung anunțîndu-și plecarea. Impiegatul gării Sinaia predă „Autorizația de parcurs" mecanicului, și locomotiva se urnește ușor trăgînd după ea un șir de vagoane încărcate cu mărfuri diferite. Printre acestea se pot vedea și unele lăzi mari pe care stă scris cu litere groase „Baza nr. 3 de aprovizionare a Ministerului Agriculturii și Silviculturii-Timișoara", „Baza nr. 13 de aprovizionare a Ministerului Agriculturii și Silviculturii-Oradea, sau alte adrese asemănătoare.

In astfel de lăzi sînt trimise stațiunilor de mașini și tractoare, gospodăriilor agricole de stat, piesele de schimb pentru mașinile și uneltele agricole, produse în sprijinul celor ce muncesc pe ogoare, de colectivul uzinelor „I. C. Frimu"-Sinaia.

★

E ora 7. In hala mare a sectorului „A", începe să se audă zumzetul monoton al strungurilor și mașinilor de rectificat.

Pe fiecare linie de fabricație munca a început din plin.

Treci pe lîngă muncitori, tineri și vîrstnici, care muncesc de zor la realizarea diferitelor piese ce compun pompa de injecție a tractorului KD. 35, sau altor piese de schimb. In mod deosebit îți atrage atenția felul în care muncesc tinerii de la cele 4 strunguri de lîngă ușă, din cadrul liniei de fabricație nr. 6.

In jurul lor ca și în întreaga hală de altfel, ordinea și curățenia care domnește impresionează plăcut ochiul. Aici lucrează tînărul Ion Sasu, responsabilul brigăzii de tineret, confirmată la 7 martie a.c. brigadă fruntașă în întrecerea socialistă.

Schimbul de dimineață al brigăzii vine mereu cu un sfert de oră înainte pentru ca tinerii să se sfătuiască între ei.

In această zi, tinerii mai întîi au analizat felul în care a fost îndeplinit planul zilei anterioare. Fiecare a spus atunci cîte piese a lucrat peste normă și cîte au fost rebutate. Apoi responsabilul brigăzii a arătat care sînt sarcinile din ziua respectivă și cum pot fi ele realizate cu succes. In dimineața aceea, cei 7 membri din brigadă, au hotărît ca să-și organizeze mai bine munca pentru ca rezultatele să fie și mai însemnate.

„In timp ce cuțitul degroșează materialul din piesa care este prinsă în strung — a spus Ion Sasu — fiecare trebuie să-și pregătească o altă piesă lîngă el. Totodată trebuie să o privească cu atenție pentru ca în cazul cînd aceasta are vreun defect vizibil să nu o mai prelucreze. Așa vom reuși să reducem din timpul necesar prelucrării pieselor".

Printre hotărîrile luate de tineri este și aceea de a da toată atenția organizării muncii, pentru a nu pierde timp, a nu risipi materialele, a spori producția.

Și acum fiecare trece la strungul său. Pînă la începerea lucrului mai sînt și alteie de făcut. Mașina este controlată zilnic de către fiecare schimb. De felul în care este unsă depinde ca ea să nu se gripeze în timpul lucrului.

Tot în cadrul pregătirilor pentru începerea lucrului este prevăzută și asigurarea aparatelor de măsurat și a calibrelor speciale pentru piesele mai mari. In afară de cuțitul prins la strung, au mai fost ascuțite și alte două de rezervă, care de asemenea se află puse la îndemînă.

Lîngă mașină se aduc întotdeauna piesele ce trebuiesc prelucrate în tot timpul zilei. Pentru a reduce timpul de lucru cît mai mult, Ion Sasu — de pildă — execută în același timp 2 treburi: cu o mînă fixează calibrul pentru a măsura piesa, iar cu cealaltă reglează maneta suportului port-cuțit.

— Schițele piesei pe care o lucrez sînt lîngă mine pentru ca în fiecare moment să pot verifica cotele — îți spune el. Și într-adevăr, datorită acestui sistem de muncă, strungarul Ion Sasu reușește ca între piesele prelucrate de el să nu se găsească rebuturi.

Cele 8 ore de muncă se terminară. Lîngă Ion Sasu s-a strîns o grămadă de piese. In locul celor 15 arbori cu came pe care trebuia să-i strunjească conform normei în 8 ore, el a lucrat 57 bucăți.

Dar nici ceilalți membri ai brigăzii nu se lasă mai prejos. Reperele la care ei lucrează sînt de asemenea de bună calitate, iar normele sînt zilnic întrecute. In cele 8 ore de lucru ei prelucrează un număr de piese care ar fi trebuit realizat în 16—17 și chiar 20 ore.

Membrii brigăzii de tineret condusă de tînărul Sasu își datoresc succesele pe care le obțin și spiritului de colaborare care există între ei. Cînd unul întîmpină o greutate în muncă, cere ajutorul responsabilului de brigadă sau comunistului Petre Piuță, responsabilul tehnic al brigăzii. Și niciodată nu se întîmplă ca acest ajutor să nu fie dat imediat.

★

Brigada tinerilor fruntași muncește cu mult elan în întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea zilei de 1 Mai pentru producerea pieselor de schimb. Acest lucru se datorește și sprijinului pe care brigada l-a primit și îl primește din partea comitetului organizației de bază U.T.M.

Prin aplicarea în procesul de producție a metodelor sovietice Jandarova, Voroșin, Bîkov, și Bortkevici, ei dau zilnic piese multe și de bună calitate.

Calitatea bună a pieselor pe care ei le realizează face ca și o altă sarcină permanentă a membrilor brigăzii și anume reducerea rebuturilor cu 1 la sută, să fie realizată cu succes. Și așa cum în ziua în care am urmărit munca în acest atelier brigada nu a dat nici un rebut, se întîmplă în cele mai multe zile ale lunii.

De multe ori, după amiază, după terminarea schimbului, membrii acestei brigăzi fruntașe în întrecerea socialistă pot fi văzuți în biblioteca clubului uzinelor „I. C. Frimu". Aici se studiază cărți despre metodele avansate de așchiere a metalelor, își însușesc tehnica nouă, învață din experiența tehnicei sovietice.

La plecare, într-un camion, erau încărcate alte lăzi pe care erau scrise destinații asemănătoare cu cele văzute în gară.

Pe acest drum pornește în sprijinul celor de pe ogoare fructul muncii pline de elan, organizate și spornice a tinerilor de la uzinele „I. C. Frimu" din Sinaia.

L. LIVADARU

Să intensificăm ritmul întrecerii

In cursul primului trimestru al acestui an muncitorii întreprinderii „Iprofil"-Măgura Codlei au început să fabrice din lemn noi produse de larg consum ca, de pildă, cutii pentru difuzoare, noptiere, stupi de albine etc. In același timp, folosind deșeurile ei au putut realiza numeroase umerașe, scaune de bucătărie, capace pentru acoperit vase de bucătărie etc.

Muncind cu avînt pentru respectarea angajamentelor luate, un număr însemnat de muncitori tineri și vîrstnici au devenit fruntași în producție. Astfel, numărul fruntașilor în muncă a ajuns la 39, iar al muncitorilor evidențiați la peste 240.

Printre alte produse, fabrica „Iprofil"-Măgura Codlei a livrat Centrocoopului și unor O.C.L.-uri produse industriale pentru a fi puse în vînzare populației. Numai în perioada de la 1 februarie la 10 martie 1954 au fost livrate 4.930 scaune curbate, 21 garnituri bucătărie și 100 paturi. Toate aceste produse au fost realizate datorită străduinței muncitorilor tineri și vîrstnici pentru sporirea producției bunurilor de larg consum, pentru lărgirea sortimentelor și îmbunătățirea calității produselor.

Odată cu noile sarcini ce au revenit fabricii, comitetul de întreprindere și comitetul organizației de bază U.T.M. urmau să se ocupe mai îndeaproape de antrenarea muncitorilor tineri și vîrstnici în întrecerea socialistă.

Aceasta, de sigur, ar fi dat muncitorilor un nou imbold în muncă. In ultima vreme însă lucrurile s-au petrecut altfel.

De curînd l-am întrebat pe tovarășul Rei Alexandru de la serviciul muncă și salarii care este numărul muncitorilor antrenați în întrecerea socialistă. Și cu toate că dînsul răspunde de evidența acestora, a dat următorul răspuns:

— Asta n-o putem ști decît... la sfîrșitul lunii! La noi contractele de întrecere se fac pe un trimestru, iar evidența întrecerii se ține prin grafice individuale, care se urmăresc zilnic de către secretarii de secții.

Și tovarășul Rei Alexandru se grăbi să-mi arate un model de grafic din cele aproape 600 care le avea într-un dulap.

— Contractele de întrecere — spunea dînsul — se găsesc la comitetul de întreprindere, iar graficele individuale la fiecare loc de muncă.

Prea multe despre întrecere nu a putut spune nici tovarășul Fătu Ioan, președintele comitetului de întreprindere. Dînsul însă mi-a recomandat alți tovarăși mai „competenți", adăugînd:

— Contractele de întrecere le găsiți la responsabilii de grupe în secții, iar cît privește faptul că s-au întocmit trimestrial, noi așa am procedat pînă acum.

Și într-adevăr la unitatea nr. 4, tovarășul Travnicec Carol, responsabilul cu întrecerea din partea comitetului de secție, mi-a arătat un vraf de hîrtii din care de abia se mai putea desluși cîte ceva.

— Astea sînt contractele de întrecere ale muncitorilor întocmite la 1 ianuarie pe timp de 3 luni, îmi spuse el.

Din contractele pentru întreceri ale tinerelor Nistor Maria și Mauer Herta — de pildă ca și ale altor numeroși tineri nu reiese lucrul cel mai principal și anume: în ce procentaj își vor îndeplini normele și felul cum vor munci, — metodele menite să ducă la îmbunătățirea calității produselor.

Sînt dese cazurile cînd contractele nu se reînoiesc și odată cu ele nu se reînoiesc nici angajamentele deși între timp numeroși muncitori aplică noi metode de muncă și pot depăși ușor angajamentul luat pe luna anterioară. Așa s-a întîmplat de pildă cu tînărul Vătășoiu Alexandru care își luase angajamentul să depășească normele cu 25 la sută, iar el avea zilnic o depășire de 85 la sută. Din cauză că el nu a mai fost îndrumat să-și înoiască contractul — și odată cu el angajamentul — tînărul a rămas de fapt în afara întrecerii socialiste.

Dar nu numai atît. Mulți tineri nici nu-și amintesc pe cine au chemat la întrecere și ce angajamente și-au luat cu două sau trei luni în urmă. Aceasta și din cauză că agitația vizuală, în jurul întrecerii socialiste lipsește.

La sectorul IV, de pildă, graficele de producție pe luna martie nu erau afișate nici pînă în ziua de 13. Ele au fost înfundate în sertarele tinerelor Weidanbecher Helga, Cuver Frida, Depner Rozi, care se ocupă cu urmărirea întrecerii socialiste pe secții, și a altor birocrați ca Rei Alexandru și Căpreanu Dumitru de la serviciul muncă și salarii, care au în dulapuri sute de formulare de întrecere, dar nu se gîndesc că muncitorii așteaptă să-și vadă zilnic rezultatele muncii.

Utemistul Lucaci Ioan, responsabilul cu producția și calificarea în biroul U.T.M. de la secția tîmplărie ține graficele de producție ale celor 6 brigăzi utemiste din secție în sertare, în loc să le afișeze la locul de muncă și să se îngrijească de completarea lor.

Tovarășul Șerbănescu Constantin, secretarul comitetului organizației de bază U.T.M., este străin de felul cum se desfășoară întrecerea socialistă în fabrică. Nici în sectorul metalurgic — unde el lucrează ca maistru — nu se ține evidența întrecerii socialiste de mai bine de o lună. Brigada complexă din acest sector condusă de utemistul Marcu Gheorghe este dezorganizată și nu-și mai trăiește viața.

De faptul că membrii comitetului organizației de bază U.T.M. de aici au subapreciat rolul ce-l are întrecerea socialistă în lupta pentru realizarea sarcinilor de producție sînt vinovați și activiștii comitetului orășenesc U.T.M. Codlea în frunte cu tovarășul secretar Gheorghe Spîna.

Superficial a fost controlată activitatea acestei organizații U.T.M. și de către activiștii comitetului raional U.T.M. Stalin, respectiv de tovarășul Cîrstea Gheorghe care răspunde de această organizație. Tovarășul Cîrstea a trecut în fugă prin această organizație de bază la data de 15 martie. Desigur că în cele 2-3 ore cît a stat aici n-a putut decît să-și noteze unele lipsuri în carnet și să transmită cîteva sarcini generale. Oare aceste vizite ajută cu ceva muncii tineretului? Desigur că nu! La aceasta ar trebui să se gîndească și tovarășul Cîrstea și membrii comitetului raional U.T.M. Stalin.

Indrumat de activiștii comitetului orășenesc U.T.M. comitetul organizației de bază U.T.M. de la întreprinderea „Iprofil"-Măgura Codlei va trebui ca în întîmpinarea zilei de 1 Mai să facă o cotitură serioasă în activitatea sa, să folosească formele cele mai bune de muncă, pentru a putea ajuta concret tineretul în muncă.

Comitetul organizației de bază U.T.M. are la îndemînă felurite posibilități prin care poate desfășura o intensă muncă politică și organizatorică în vederea înlăturării lipsurilor existente. Agitația politică de masă, gazeta de perete, panouri ale întrecerii, iată numai cîteva din acestea. Un rol însemnat este necesar să-l aibă popularizarea fruntașilor în întrecere, extinderea experienței acestora, astfel ca ea să fie cunoscută de către fiecare tînăr în parte.

GAVRIL POPA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Stalin

Printre tinerii care se preocupă îndeaproape de sporirea produselor atelierului de confecții București, se află și utemista Maria Dincă. Iat-o în fotografie lucrînd la operația de croit, unde ea reușește zilnic să-și depășească planul cu 54 la sută.

Cu privire la relațiile comerciale romino-chineze

Ca rezultat al tratativelor comerciale dintre Republica Populară Romînă și Republica Populară Chineză care au fost duse într-o atmosferă tovărășească de înțelegere reciprocă, la 19 aprilie 1954 a fost semnat la București Acordul privind livrările reciproce de mărfuri și plăți pe anul 1954.

In cadrul acestui Acord, se prevede o lărgire a nomenclaturii mărfurilor față de 1953.

Republica Populară Chineză va livra Republicii Populare Romîne bumbac, lînă, metale, neferoase, diverse produse pentru industria alimentară, țesături de mătase și alte mărfuri.

Republica Populară Romînă va livra Republicii Populare Chineze produse petrolifere, produse chimice, țesături de bumbac și alte produse industriale.

Acordul a fost semnat din partea Republicii Populare Romîne de către Al. Bîrlădeanu, ministrul Comerțului Exterior al Republicii Populare Romîne, iar din partea Republicii Populare Chineze de către Van Iu-Pin, Ambasadorul Extraordinar și Plenipotențiar al Republicii Populare Chineze la București.

Prima sesiune a comisiei Romino-Albaneze pentru colaborarea tehnico-științifică

In cursul lunii aprilie 1954, a avut loc la București prima sesiune a Comisiei Romîno-Albaneze pentru colaborarea tehnico-științifică.

In urma hotărîrilor luate de Comisie, Republica Populară Romînă va împărtăși Republicii Populare Albania experiența sa în sectorul exploatării lemnului, în domeniul agriculturii și silviculturii etc.

Republica Populară Albania va împărtăși Republicii Populare Romîne experiența sa în sectorul manipulării fructelor, cultivării plantelor industriale, citricelor etc.

Avînd în vedere principiile care stau la baza colaborării tehnico-științifice, documentațiile ce formează obiectul colaborării între Republica Populară Romînă și Republica Populară Albania se predau gratuit. (Agerpres).

Cronică

Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, tov. CONSTANTIN POPESCU a fost numit în funcția de ministru al Agriculturii și Silviculturii.

O strînsă legătură cu terenul

In momentul de față, cînd întregul popor muncitor dă o atenție deosebită creșterii producției și productivității muncii în agricultură, institutele agronomice sînt acelea care trebuie să dea țării ingineri agronomi capabili să rezolve în mod creator problemele practice ale transformării socialiste a agriculturii.

Munca depusă în această direcție pe ogoarele patriei noastre, în gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, crescătorii de animale sau S.M.T.-uri ridică probleme științifice noi de natură să intereseze cercurile științifice studențești.

Mergînd pe linia rezolvării problemelor practice, cercurile științifice din Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București au obținut succese însemnate.

Colaborînd cu conducerea institutului și colectivele de catedră, comitetul organizației de bază U.T.M. și birourile U.T.M. din facultăți au reușit să trezească în rîndurile studenților dragostea față de creația științifică. Infiintate pe lîngă catedrele de specialitate din institut, cele 20 cercuri științifice numără peste 400 membri activi dintre studenții fruntași la învățătură.

Tematica cercurilor, făcînd parte din sarcinile de cercetare științifică ale institutului, este strîns legată de problemele pe care le ridică transformarea socialistă a agriculturii. Munca științifică a studenților nu se desfășoară numai în laborator sau pe cîmpurile experimentale ci s-a extins și pe ogoarele gospodăriilor agricole colective și de stat, în stațiunile de mașini și tractoare sau la centrele mecanice.

Colectivele de catedră și cercurile științifice studențești au pornit pe drumul rezolvării uneia din problemele centrale ale creșterii producției la ha, problemă ce constituie o preocupare de seamă a celor ce muncesc în agricultură. Astfel, în cadrul cercului științific de agrotehnică, împreună cu conducătorii științifici, colectivele de studenți au organizat cercetarea agropedologică a solului, determinarea condițiilor de climă la gospodăria colectivă din comuna Mircea Vodă.

După aproape 65 de analize și determinări la cele 17 probe de sol luate de pe ogoarele gospodăriei colective, s-a întocmit referatul „Despre studiul agropedologic la gospodăria colectivă „Pămînt desțelenit" din comuna Mircea Vodă" care a constituit baza discuțiilor în ședința cercului științific.

Concluziile cercetărilor, comunicate apoi gospodăriei vor pune bazele organizării muncii la gospodăria colectivă „Pămînt desțelenit" după metodele agrotehnice științifice înaintate, dînd astfel posibilitatea introducerii asolamentelor.

La Facultatea de horticultură cercurile științifice pomicol și legumicol au o activitate practică multilaterală. In cercul legumicol, de exemplu, în urma unor experiențe, au fost făcute comunicări importante în direcția obținerii, a două recolte de cartofi pe an, sau cu privire la folosirea ghivecelor nutritive în producerea răsadurilor de legume.

Invățînd din experiența înaintată a metodei sovietice de obținere a două recolte de cartofi pe an, colectivul catedrei de legumicultură și cercul legumicol au aplicat această metodă și în cîmpul de experiență al Institutului agronomic „N. Bălcescu". Folosind soiurile de cartofi [illegible] și galben timpuriu, colectivul de lucru a pornit de la experiențele academicianului T. D. Lisenco care a stabilit că iarovizarea de primăvară a cartofului aduce sporuri mari de producție.

Lucrînd cu atenție, observînd transformările morfologice și biologice la soiurile puse sub experiență, ținînd seama de ele, membrii cercului legumicol au reușit să obțină pe cîmpurile experimentale ale institutului două recolte de cartofi pe an. In urma acestor rezultate, cercul își continuă lucrările urmărind stabilirea celor mai indicate soiuri și termene de plantare pentru extinderea metodei în regiunea București.

Cercul științific de fiziologie (la Facultatea de zootehnie) a discutat de asemenea teme legate de activitatea practică imediată. Probleme interesante a ridicat de exemplu referatul „Controlul producției zilnice de lapte la lotul de animale pus sub experiență" — prezentat de studenții Șchiopu Gheorghe și Moisescu Petruș.

Prin munca de cercetare științifică studenții își ridică necontenit nivelul pregătirii profesionale, îmbinînd cunoștințele căpătate la curs cu cercetările practice făcute pe teren. La baza acestor cercetări se află colaborarea rodnică dintre Institutul agronomic „N. Bălcescu" și unitățile socialiste agricole din apropierea orașului București. Unitățile socialiste din agricultură au astfel posibilitatea cunoașterii îndeaproape a metodelor științifice agrotehnice prin care să-și poată asigura creșterea necontenită a producției agricole.

Fără îndoială că acolo unde a existat o preocupare permanentă atît pentru problemele de organizare cît și pentru conținutul activității de cercetare științifică, rezultatele au fost dintre cele mai bune.

In munca științifică a studenților de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" sînt însă și neajunsuri care trebuiesc grabnic lichidate. In unele cercuri științifice unde activitatea ar putea să fie mult mai vie, mai dinamică și mai creatoare, a început să domnească lîncezeala, spiritul de autoliniștire. Cercurile științifice de la Facultatea de mecanizarea agriculturii ar fi putut rezolva creator multe probleme din domeniul mecanizării agriculturii. Dinamometrul hidraulic cu celulă electrolitică, realizat la cercul de mașini agricole acum un an face parte din meritele trecutului, iar comitetul U.T.M. al institutului și biroul U.T.M. al Facultății de mecanizarea agriculturii desigur că nu sînt străine de lîncezeala care a pătruns în munca științifică de aici. Pentru cercul de reparații referatul „Sudura electrică și autogenă" e încă prea puțin iar faptul că cercul nu și-a pus de loc sarcina stabilirii unei legături practice cu un centru mecanic, cu o stațiune de mașini și tractoare sau cu o gospodărie agricolă de stat trebuie să dea de gîndit conducerii cercului. Cît despre cercul de tehnologie, acesta n-are „istorie" prea bogată; s-a fixat o tematică a cercetărilor, s-a făcut un plan de lucru, dar lucrările s-au oprit aici; cercul n-a ținut încă nici o ședință de lucru.

La Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București există toate posibilitățile pentru antrenarea unui număr cît mai mare de studenți în activitatea științifică.

Studenții înscriși pînă acum în cercurile științifice nu sînt sprijiniți de toate colectivele de catedră, nu sînt îndrumați temeinic spre întrebuințarea celor mai eficace metode de cercetare științifică. De exemplu, studentul Vasilescu Constantin, pregătindu-se pentru susținerea unui referat cu tema „Fenomenele de eroziune a solului și rolul vegetației în prevenirea și combaterea lor" în cadrul cercului de ameliorații agrosilvice nu a fost ajutat nici măcar să găsească o bibliografie cît de cît legată de temă. După ce studentul a întocmit referatul, colectivul catedrei de ameliorații s-a mulțumit doar să-l citească fără a-și spune părerea asupra lui. Ori, este știut că cercurile științifice lipsite de îndrumarea colectivelor de catedră nu pot realiza nimic în domeniul cercetărilor științifice.

Există de asemenea catedre — cum e aceea de genetică sub îngrijirea căreia se află cercul miciurinist — care a tărăgănat multă vreme fixarea temelor pentru cercurile științifice studențești, întîrziind deschiderea lor și reducîndu-le astfel activitatea la două — trei lucrări într-un an de studiu.

Conducerea Institutului agronomic „N. Bălcescu" e necesar să-și îndrepte și mai mult atenția spre conținutul organizării muncii de cercetare științifică atît a colectivelor de catedră cît și a studenților. In același timp, organizația U.T.M. din institut are sarcina de a mobiliza în activitatea științifică un număr cît mai mare de studenți utemiști, fiind în primele rînduri ale membrilor activi ai cercurilor.

După cum s-a arătat la conferința de alegeri a comitetului organizației de bază U.T.M., vechiul comitet de institut ca și birourile de facultăți nu s-au străduit să găsească metodele cele mai bune de muncă în acest domeniu. Intr-una din ședințele sale comitetul de institut al organizației U.T.M. a analizat munca resortului științific, fără însă a trece după aceea la măsuri concrete de îndreptare a lipsurilor, mulțumindu-se numai cu constatări. La Institutul agronomic „N. Bălcescu" nu există nici pînă acum buletine ale cercurilor științifice studențești cu ajutorul cărora să se desfășoare o largă acțiune de popularizare a lucrărilor acestora. S-ar fi putut de asemenea realiza o colaborare multilaterală cu I.C.A.R., ceea ce ar fi dus la familiarizarea studenților cu metodele de cercetare științifică, la extinderea activității viitorilor ingineri agronomi și asupra unor probleme ce nu le pot încă rezolva în facultate. Stabilirea unei corespondențe cu cercurile științifice similare din învățămîntul superior sovietic ca și inițiativa de a se tipări culegeri cu cele mai bune referate și comunicări ale cercurilor din institut sînt sarcini cărora trebuie să li se acorde toată atenția.

Impletind munca de mobilizare la învățătură a studenților cu antrenarea largă a acestora în activitatea științifică, promovînd cu curaj inițiativa, comitetul organizației U.T.M. din Institutul agronomic „N. Bălcescu" poate și trebuie să ridice pe o treaptă nouă munca de cercetare științifică a viitorilor ingineri ai agriculturii noastre socialiste.

ION MITRAN

Colaborare frățească în numele fericirii popoarelor

Pe un teritoriu imens, de la Elba și pînă la țărmurile Siberiei răsăritene scăldate de apele Pacificului, de la Murmansk și pînă la coastele sudice ale Chinei Populare, pe un teritoriu imens, milioane de oameni din țările lagărului democrat se pregătesc să întîmpine 1 Mai sub semnul unor noi și mărețe victorii în munca pașnică. In pofida tuturor încercărilor cercurilor monopoliste de a o sugruma prin blocadă economică, în ciuda tuturor pronosticurilor sumbre ale economiștilor burghezi, economia țărilor lagărului democratic și iubitor de pace s-a dezvoltat și întărit considerabil. Țările lagărului democratic cunosc un avînt deosebit al economiei lor, avînt care ar fi fost cu neputință fără ajutorul multilateral al U.R.S.S., expresie profundă a internaționalismului proletar.

Marea familie a popoarelor libere în frunte cu eroicul popor sovietic, constructorul comunismului, a promovat un tip nou de relații între țări, nemaicunoscut pînă acum în istorie, relații de prietenie sinceră și de strînsă colaborare în domeniul economic, cultural și politic. Insuflețite de nobilul țel al construirii unei vieți fericite celor ce muncesc și asigurării unei păci trainice în lume, țările lagărului democratic au statornicit între ele relații cu desăvîrșire noi, relații internaționaliste care se bazează pe principiul egalității depline în drepturi între națiunile mari și mici, al colaborării multilaterale și respectării reciproce a independenței.

Imensa superioritate a pieții mondiale democrate asupra celei capitaliste rezultă din lipsa oricăror contradicții de interese între țările participante, din caracterul planic al relațiilor economice și, în primul rînd, din faptul că în aceste țări fenomenul distrugător al crizelor de supraproducție este cu desăvîrșire exclus, obiectul producției fiind satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale societății și nu asigurarea profitului maxim. Colaborarea strînsă dintre țările lagărului democrat are ca fundament de nezdruncinat identitatea deplină a intereselor lor, dorința sinceră de a se ajuta reciproc în vederea obținerii unui avînt economic general, avînt care să asigure ridicarea neîncetată a nivelului de trai al popoarelor.

De asemenea, statele care formează lagărul socialismului — animate de dorința de a întreține legături economice normale cu toate țările, indiferent de sistemul politic, au militat și militează cu consecvență pentru lărgirea relațiilor comerciale internaționale, relații care să aibă la bază respectarea intereselor reciproce. In cadrul conferinței de la Berlin a miniștrilor de externe ai celor patru puteri, V. M. Molotov a reafirmat hotărîrea Uniunii Sovietice de a extinde schimburile comerciale, arătînd că dezorganizarea comerțului exterior internațional ca rezultat al discriminărilor ce au fost create împiedică destinderea internațională.

Intensificînd neîncetat relațiile de colaborare internațională, dispunînd de imense resurse, țările din lagărul democratic au asigurată o rapidă și multilaterală dezvoltare.

Schimburile comerciale care au loc între statele ce formează piața lagărului democrat au ca trăsătură distinctă faptul că fiecare țară importă tocmai ceea ce îi trebuie și exportă mărfuri necesare celorlalte țări. Coordonarea întregului sistem de schimburi comerciale permite ca economia țărilor lagărului democratic să se completeze una pe cealaltă, fiecare țară să-și dezvolte ramurile de producție specifice, realizînd, în felul acesta, un progres mai rapid.

Pîrghia principală, factorul cel mai de seamă al colaborării țărilor de pe piața democratică îl constituie sprijinul multilateral pe care Uniunea Sovietică îl acordă cu generozitate țărilor de democrație populară. Marea Țară a Socialismului victorios pune la dispoziția Chinei Populare, Republicii Democrate Germane, Bulgariei, Poloniei, Romîniei și tuturor celorlalte state de democrație populară — mașini și materii prime, credite, documentație tehnică și științifică etc.

In China Populară sosesc neîntrerupt mari cantități de materii prime, mașini-unelte, tractoare, motoare, echipament electro-tehnic — mărturia frățescului ajutor sovietic. Potrivit acordului sovieto-chinez încheiat în 1953, Uniunea Sovietică acordă Chinei un uriaș ajutor economic și tehnic în vederea industrializării țării, preluînd asupra sa construirea și reconstruirea a 141 mari întreprinderi industriale, dintre care 50 sînt deja în construcție.

Generosul ajutor de 1 miliard ruble oferit de poporul sovietic încercatului popor coreean, livrările de utilaj, materiale, alimente etc. făcute de U.R.S.S. către R. P. D. Coreeană în baza acordului semnat în septembrie 1953, formează o bază sigură și puternică pentru refacerea grabnică a economiei naționale a R.P.D. Coreene, greu lovite de război.

Ajutorul multilateral acordat de U.R.S.S. Republicii Democrate Germane constituie încă o dovadă vie a dorinței sincere a Statului Sovietic de a sprijini rezolvarea democratică a problemei germane. Semnificativ este faptul că Guvernul Sovietic a trecut în proprietatea R. D. Germane numeroase întreprinderi sovietice aflate în Germania, printre care marile combinate chimice Leuna-Werke și Buna-Werke, uzinele „Thälmann", „Liebknecht", „Siemens-Plania" combinatul carbonifer din Espenhein și altele.

In R.P. Ungară și în R.P. Polonă, în R. Cehoslovacă și R.P. Bulgaria — pretutindeni în țările de democrație populară, ajutorul sovietic se face simțit fie sub formă de materii prime, fie sub formă de uzine, centrale electrice, combinate întregi, mașini agricole, echipament industrial etc. Numai în 5 ani, volumul livrărilor de mașini și utilaj sovietic în țările de democrație populară a crescut de 10 ori. O valoare de neprețuit are ajutorul pe care U.R.S.S. îl acordă democrațiilor populare prin împărtășirea nesecatei ei experiențe în construirea orînduirii socialiste, prin împărtășirea metodelor de lucru ale constructorilor mărețului edificiu al comunismului. Sub toate aspectele, ajutorul sovietic se dovedește cel mai ieftin și tehnicește calificat, un ajutor izvorît din dorința sinceră de a contribui la plămădirea unei vieți fericite.

Important este nu numai faptul că ajutorul acesta este cît se poate de ieftin și de prim rang din punct de vedere tehnic. Important este înainte de toate faptul că la baza acestei colaborări stă dorința sinceră de a se ajuta reciproc și de a obține un avînt economic general. Astfel se explică ritmul rapid de dezvoltare a industriei în țările lagărului democratic.

Pentru dezvoltarea Republicii noastre Populare pe drumul socialismului și făurirea unei vieți îmbelșugate poporului muncitor, ajutorul multilateral pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică are o însemnătate imensă. Poporul sovietic, eliberatorul nostru, ne-a ajutat frățește în momentele cele mai grele, cînd țara noastră istovită de război și lovită de secetă, trebuia să reziste încercărilor monopoliștilor apuseni de a o subjuga, de a o readuce la situația de semicolonie. In anii care au trecut de la eliberarea patriei noastre, s-au intensificat neîncetat schimburile comerciale, a crescut neîncetat volumul materiilor prime, mașinilor și utilajului pe care le primim din Țara Sovietelor. Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", termocentrala de la Sîngeorgiu de Pădure, hidrocentrala de la Moroeni, fabricile textile „Moldova" din Botoșani și „Textila Grivița" din București, minele din Valea Jiului și multe alte unități industriale sînt înzestrate în întregime sau în cea mai mare parte cu utilaj sovietic după ultimul cuvînt al tehnicii.

Ajutorul sovietic a făcut posibil ca dintr-o țară înapoiată patria noastră să se transforme într-un timp scurt într-un stat cu o economie în plină dezvoltare, cu o industrie puternică, capabilă să pună la dispoziția agriculturii mijloace mecanizate și să echipeze diferite ramuri ale economiei. Ritmul rapid de creștere a industriei își găsește expresia în faptul că volumul producției a atins un nivel de 2,5 ori mai mare decît în 1938 și de 3,5 ori mai mare decît în anul 1948. Crearea unei industrii puternice ne-a asigurat o bază sigură în lupta pentru transpunerea în viață a programului de măsuri economice elaborat de partid în vederea ridicării continue a nivelului de trai al poporului muncitor.

In cadrul relațiilor de tip nou, republicile democrat-populare au întărit necontenit legăturile dintre ele, au intensificat schimburile comerciale și organizat cu succes exploatarea în comun a unor resurse și bogății naturale. Exemple grăitoare în această privință le oferă acordul maghiaro-cehoslovac cu privire la prelucrarea în Cehoslovacia a bauxitei ungare, acordul romîno-ungar pentru folosirea în comun a gazelor naturale, acordul dintre țara noastră și Bulgaria cu privire la furnizarea de energie electrică etc.

Sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice și relațiile de tip nou statornicite pe piața lagărului democratic, au permis țărilor de democrație populară să înregistreze o dezvoltare economică uimitor de rapidă, să obțină succese deosebite în construirea bazelor socialismului și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Marele popor chinez a îndeplinit sarcina grea a refacerii economiei naționale și a trecut la traducerea în viață a primului plan de cinci ani. Inapoiata Polonie a panilor s-a transformat într-un stat cu o puternică industrie, a cărei producție pe cap de locuitor a depășit nivelul existent în Italia și se apropie de nivelul din Anglia și Franța.

Ca urmare a succeselor obținute în dezvoltarea lor economică, țările de democrație populară realizează o creștere continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate. In Uniunea Sovietică a fost înfăptuită o nouă reducere de prețuri la bunurile de larg consum. In toamna anului trecut, P.C.U.S. și Guvernul Sovietic au elaborat un grandios program pentru satisfacerea multilaterală a nevoilor oamenilor muncii și creșterea bunăstării poporului, program care este tradus în viață în mod consecvent.

Succese deosebite în ridicarea nivelului de trai sînt obținute în țările de democrație populară. In Cehoslovacia statul cheltuiește pentru ocrotirea sănătății de 3,7 ori mai mult decît în 1950, iar pentru nevoile social-culturale aproape dublu față de 1949.

In R.P. Ungară, conform planului cincinal se construiesc zilnic 120 apartamente pentru oamenii muncii. In fiecare lună sînt electrificate 25 sate, se construiesc 37 noi stadioane, terenuri de sport, cămine culturale, etc.

Tabloul dezvoltării economice a țărilor lagărului democratic apare și mai luminos atunci cînd este pus în contrast cu situația economică dificilă a statelor apusene. In lumea capitalistă relațiile interstatale poartă pecetea concurenței, cel mai puternic sugrumă pe cel mai slab. Lupta pentru piețe de desfacere, contradicțiile de neîmpăcat între țările imperialiste, răbufnesc cu putere cînd într-o problemă, cînd în alta. Statele Unite ale Americii desfășoară o politică de dictat asupra „aliaților" săi dezorganizîndu-le economia, împingîndu-i pe calea militarizării, a dezastrului. Folosind greutățile economice ale țărilor din vestul Europei, S.U.A. le răpește acestora piețele de desfacere și sursele de materii prime, impunîndu-le totodată o politică străină de interesele lor naționale.

Politica promovată de cercurile monopoliștilor din S.U.A. are urmări nefaste pentru majoritatea populației, contribuind la înrăutățirea continuă a condițiilor de trai ale celor ce muncesc. In S.U.A., impozitele răpesc muncitorilor mai mult de jumătate din cîștig. In Italia 3 din fiecare 4 familii cîștigă sub minimul necesar existenței. In Franța costul vieții a crescut cu peste 40% în anul 1953; în ultimele luni ale anului trecut, o serie de mine din departamentul Pas-de-Calais, Loire etc. și-au încetat activitatea, lăsînd astfel pradă foamei și șomajului zeci de mii de mineri.

Ingustarea pieții capitaliste, fenomenele de criză tot mai accentuate ale economiei, duc la ascuțirea contradicțiilor dintre țările capitaliste. O luptă tot mai înverșunată se dă între monopolurile franceze și cele vest-germane, îndeosebi pe terenul așa zisei „colaborări" din cadrul „planului Schuman". Urmărind refacerea potențialului de război al Germaniei occidentale, planul Schuman lovește direct în economia națională franceză.

Drept urmare, tot mai viguroase sînt încercările „partenerilor" S.U.A. de a ieși de sub dictatul monopoliștilor americani. Cercuri de industriași englezi, francezi, belgieni își afirmă acum dorința de a relua relațiile comerciale cu țările răsăritene, văzînd în aceasta o cale spre ușurarea situației lor economice. Semnificativ în această privință este faptul că în 1953, 44 țări capitaliste au făcut comerț cu U.R.S.S.

Statele care formează lagărul democratic și iubitor de pace, luptă cu consecvență pentru lărgirea relațiilor comerciale între apus și răsărit, considerînd aceasta ca un mijloc eficace pentru realizarea unei destinderi în relațiile internaționale.

Uniunea Sovietică și țările de democrație populară luptă pentru dezvoltarea relațiilor comerciale cu alte state, în condiții reciproc acceptabile. Aceasta se vădește de pildă în recentele acorduri economice încheiate de U.R.S.S. cu Norvegia și uniunea economică Belgo-luxemburgheză sau de țara noastră cu Egiptul.

In același timp, Uniunea Sovietică și țările de democrație populară întăresc și lărgesc relațiile de tip nou din cadrul lagărului democratic, cimentează și mai mult prietenia ce unește popoarele care au pășit pe drumul socialismului și comunismului. Coeziunea de nezdruncinat a țărilor ce formează lagărul democratic, creșterea neîncetată a puterii lor economice și a prestigiului de care se bucură în lumea întreagă,—constituie o forță de nebiruit pusă în întregime în slujba păcii. Relațiile de tip nou exercită o deosebită atracție asupra maselor de sute de milioane de oameni ai muncii din țările capitaliste și dependente — afirmîndu-se astfel ca o puternică forță în slujba păcii și a progresului.

MARIUS POP

Sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite:

In seara zilei de 22 aprilie a avut loc în marele palat al Kremlinului ședința Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S. Au continuat discuțiile pe marginea raportului lui Arsenii Zverev, ministrul de finanțe al U.R.S.S., cu privire la bugetul de stat pe anul 1954. Cei care au luat cuvîntul au sprijinit fierbinte proiectul bugetului de stat prezentat spre aprobare sesiunii.

Reprezentantul Republicii Tadjice, Nazarșo Dodhudoev, a declarat că noul buget oglindește clar principiile politicii naționale leninist-staliniste, politica întăririi neîncetate a prieteniei între popoare, a avîntului continuu al economiei naționale și al culturii republicilor sovietice.

Deputatul Konstantin Pîsin (ținutul Altai) a vorbit despre participarea colhozurilor din Altai la valorificarea pămînturilor înțelenite și virgine. Numai anul acesta în ținutul Altai vor fi desțelenite 2.300.000 hectare de astfel de pămînturi. Au fost create toate condițiile pentru aceasta. Guvernul a repartizat în acest scop numeroase mașini. In ajutorul colhozurilor și S.M.T.-urilor au sosit peste 16.000 mecanizatori ai agriculturii din alte regiuni ale țării. In încheierea cuvîntării sale, deputatul Pîsin a declarat că deputații din ținutul Altai sprijină pe deplin proiectul de buget pe anul 1954, pe care guvernul l-a prezentat spre examinare sesiunii.

Deputatul Balîș Ovezov a zugrăvit în cuvîntarea sa dezvoltarea socialistă a Turkmeniei. Anul trecut volumul producției industriei turcmene a crescut cu 90 la sută în comparație cu anul 1940. Au fost construite și date în exploatare noi întreprinderi industriale, au apărut noi așezări și orașe.

Deputatul Ovezov a subliniat că nici o țară capitalistă din lume, mai ales din Orient, nu a cunoscut un ritm atît de impetuos de dezvoltare a științei, culturii și artei ca Turkmenia. In republică se înfăptuiește cu succes învățămîntul general obligatoriu de șapte ani. La începutul anului 1954 a fost introdus învățămîntul general obligatoriu la Așhabad — capitala republicii, în centrele regionale și la Nebit-Dag, orașul petroliștilor turkmeni. In republică există șase instituții de învățămînt superior și 32 de școli medii speciale; a fost deschisă o academie de științe. Deputatul Iustas Palețkis (R. S. S. Lituaniană) a menționat în cuvîntarea sa că cea mai mare parte a fondurilor bugetului de stat sînt folosite pentru finanțarea economiei naționale și pentru realizări culturale, pentru tot ce contribuie la avîntul continuu al bunăstării oamenilor muncii și la înflorirea pașnică a țării. De aceea, a spus vorbitorul, toți oamenii sovietici sprijină în unanimitate guvernul lor, politica sa internă și externă.

Următoarea ședință a Sovietului Naționalităților are loc în dimineața zilei de 23 aprilie.

★

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite:

La 23 aprilie în marele Palat al Kremlinului, sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a continuat lucrările Dimineața a avut loc o ședință a Sovietului Naționalităților. In Prezidiu au luat loc V. Lațis, președintele Sovietului Naționalităților și locțiitorii lui, iar în lojele guvernului N. A. Bulganin, A. I. Mikoian, N. M. Șvernik, P. N. Pospelov.

Ședința a început cu raportul prezentat de deputatul Ivan Nazarenko, președintele Comisiei de validare

Raportorul a comunicat că printre deputați sînt muncitori, țărani, oameni de știință, literatură și artă. Au fost aleși deputați oameni de știință, ingineri, scriitori, artiști, pedagogi, medici, activiști de partid, din organizațiile sovietice, sindicale și economice și reprezentanți ai Armatei Sovietice. 178 de deputați ai Sovietului Naționalităților sînt femei. Printre aleșii poporului sînt 19 Eroi ai Uniunii Sovietice, 22 de Eroi ai Muncii Socialiste, 39 de laureați ai Premiului Stalin. Din cei 639 de deputați, 294 sau 46 la sută au studii superioare.

Sovietul Naționalităților a aprobat în unanimitate raportul Comisiei de validare cu privire la verificarea mandatelor deputaților.

Sovietul Naționalităților a continuat apoi discutarea bugetului de stat al U.R.S.S. pe 1954.

Iau cuvîntul la tribună reprezentanți ai diferitelor popoare ale marii Țări Sovietice.

Se dă cuvîntul deputatului Șmavon Arușanian. El subliniază creșterea considerabilă a industriei și a agriculturii Armeniei. In 1953, producția globală a întregii industrii a crescut cu 18 la sută în comparație cu nivelul anului 1952. A crescut în mod deosebit producția mărfurilor de consum popular. Agricultura republicii a făcut un nou pas înainte. Rețeaua S.M.T.-urilor a crescut cu 10 la sută, pe ogoarele republicii au apărut multe mașini noi.

Deputatul Ivan Turianița a vorbit despre succesele Regiunii Subcarpatice, una din cele mai tinere regiuni ale Țării Sovietice. In anii vieții noi, libere, oamenii muncii din această regiune s-au putut convinge că numai în condițiile orînduirii sovietice poate fi asigurată creșterea nivelului lor material și cultural. Fondurile de bază ale industriei regiunii au crescut de două ori și jumătate în comparație cu 1946, iar producția industrială — de 5 ori. Numărul muncitorilor a crescut aproape de trei ori. Au fost create noi ramuri ale industriei. Cresc veniturile colhozurilor din Regiunea Subcarpatică.

Oamenii muncii din Regiunea Subcarpatică au în fața lor largi posibilități pentru dezvoltarea culturii. In anii Puterii Sovietice, numărul școlilor medii a crescut de 14 ori. S-a lărgit rețeaua de centre sanitare. In prezent, în Regiunea Subcarpatică funcționează 95 de spitale, dintre care 66 în localități rurale; în întreaga regiune în 1946 existau doar 5 spitale.

A luat cuvîntul deputatul Gheorghii Alexandrov, ministrul culturii al U.R.S.S.

Deputatul Alexandrov a ilustrat pe bază de cifre și fapte dezvoltarea culturii sovietice.

Uniunea Sovietică, a devenit prima țară în lume în ceea ce privește tipărirea de cărți. Dacă în 1940 în U.R.S.S. au fost tipărite 450 milioane de exemplare, în 1953 numărul lor a fost de aproximativ un miliard. In ultimii patru ani, a spus vorbitorul, în țara noastră numărul librăriilor a crescut cu peste 3.000.

El a vorbit despre extinderea legăturilor internaționale ale oamenilor de cultură din U.R.S.S. In ultimii trei ani, reprezentanți ai artei sovietice au dovedit măestria lor în toate țările de democrație populară, precum și într-un mare număr de țări capitaliste. In această perioadă peste 4.350 de reprezentanți ai culturii sovietice au vizitat 25 de țări din lume.

La discuțiile din ședința Sovietului Naționalităților din 23 aprilie au luat de asemenea cuvîntul Alexei Kozlov, ministrul sovhozurilor al U.R.S.S., Timbora Malbahov (R.A.S.S. Kabardină), Malik Abdurazatov (R.S.S. Uzbekă) și alți deputați.

Ședința următoare a Sovietului Naționalităților va avea loc în după amiaza zilei de 24 aprilie.

Cu privire la dezvoltarea continuă a cultivării bumbacului în R. S. S. Turkmenă

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S și C.C. al P.C.U.S.

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite:

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au adoptat o hotărîre cu privire la dezvoltarea continuă a cultivării bumbacului în R.S.S Turkmenă pe anii 1954-1958.

In hotărîre se subliniază că, datorită marelui ajutor din partea statului și spiritului de inițiativă în muncă al colhoznicilor și muncitorilor de la S.M.T.-uri, în ultimii ani producția de bumbac brut în colhozurile republicii a crescut considerabil și în 1953 a depășit cu 45% nivelul dinainte de război.

Multe colhozuri, folosind cu pricepere tehnica existentă, experiența înaintată și realizările științei agricole în domeniul cultivării bumbacului, obțin o recoltă de bumbac de 30—35 chintale și mai mult la hectar.

Totodată, hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a C.C. al P.C.U.S. constată o serie de lipsuri în producția bumbacului.

Atribuind o mare însemnătate dezvoltării cultivării bumbacului în Turkmenia, Consiliul de Miniștri al U.R.SS. și Comitetul Central al P.C.U.S. au hotărît să adopte propunerea Consiliului de Miniștri al Republicii Turkmene de a se spori în 1955 producția de bumbac brut în republică la 405.000 tone și în 1958 la 621.000 tone.

In conformitate cu aceasta, au fost stabilite sarcinile privitoare la însămînțarea producției la hectar și recolta globală de bumbac brut în colhozurile și sovhozurile din Turkmenia. Suprafețele pentru însămînțare sînt stabilite la 180.000 hectare în 1955 și la 230 000 ha. în 1958, iar producția la hectar 22,5 chintale în 1955 și la 27 chintale în 1958. In republică trebuie să fie construit canalul Kara Kum și efectuate alte lucrări hidrotehnice care să asigure extinderea considerabilă a suprafeței pămînturilor irigate. Canalul Kara-Kum va fi construit în întregime cu fondurile statului.

Tratativele dintre miniștrii de externe ai S. U. A., Angliei și Franței

PARIS 23 (Agerpres) — TASS transmite:

La 22 aprilie, la Ministerul Afacerilor Externe al Franței au început tratative între Dulles, Eden și Bidault.

După cum anunță agenția France Presse, Dulles, Eden și Bidault au examinat trei probleme principale: răspunsul celor trei puteri la nota sovietică din 31 martie; problemele care vor fi dezbătute la 23 aprilie în cadrul sesiunii consiliului Uniunii nord-atlantice; problemele coreeană și indochineză în lumina apropiatei conferințe de la Geneva. Agenția subliniază că „în preajma conferinței de la Geneva aceste tratative capătă o deosebită însemnătate".

Ziarul „Le Monde", comentînd conferința celor trei miniștri ai afacerilor externe, scrie că „Departamentul de Stat prevede eșecul conferinței de la Geneva ca să nu spunem că urmărește acest lucru".

După cum rezultă dintr-o informație publicată în ziarul „Paris Presse — L-Intransigeant", la conferința celor trei miniștri se discută problema atitudinii față de Republica Populară Chineză, problemă în jurul căreia s-au iscat divergențe între cei trei miniștri.

★

PARIS 23 (Agerpres). — TASS transmite:

La 21 aprilie, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a sosit la Paris. Presa relatează că el a sosit aici pentru a duce tratative cu Bidault și Eden în preajma conferinței de la Geneva.

Geneviève Tabouis, scria în ziarul „L'Information" că la 22 aprilie Dulles va căuta să obțină ca „ministrul francez al afacerilor externe să sprijine momentele principale ale politicii pe care America intenționează să o ducă la conferința de la Geneva".

Tabouis scrie că la 15 aprilie Dulles a înmînat lui Laniel și Bidault planul american de „internaționalizare" a conflictului Indochinei. Acest plan constă din următoarele cinci puncte:

„Conferința de la Geneva trebuie să dureze cel mult două săptămîni. In a 15-a zi, miniștrii puterilor occidentale vor trebui să plece de la conferință dacă reprezentanții sovietici și chinezi nu vor accepta în întregime condițiile americane în ceea ce privește Coreea și Indochina.

Pentru ca plecarea miniștrilor occidentali să nu dea ocazie la critici vehemente în Franța și Anglia, la Geneva vor rămîne miniștrii adjuncți ai afacerilor externe și experții.

Imediat după plecarea miniștrilor afacerilor externe trebuie să înceapă tratativele preliminare în vederea semnării pactului Pacificului.

In conformitate cu angajamentul ferm dat lui Dulles, Franța va proclama independența deplină a Vietnamului, Laosului și Chmerului. Imediat după aceasta, Washington, Londra și Paris vor face schimb de ambasadori cu aceste trei țări și vor propune candidaturile lor la O.N.U.

Indată după schimbul de ambasadori, la Manilla va fi semnat pactul Pacificului. Curînd după aceea țările care vor fi semnat pactul Pacificului vor trimite trupele lor în Indochina, iar Consiliul Miniștrilor acestui pact asiatic va numi pe generalul Van Fleet în funcția de comandant suprem.

„Un nou măr al discordiei a fost aruncat"

Grupul parlamentar gaullist nu consideră suficiente „garanțiile" S.U.A. și Angliei

PARIS 23 (Agerpres). — Grupul parlamentar al partidului gaullist — U.R.A.S. — a dat publicității un comunicat în care confirmă împotrivirea sa față de tratatul „armatei europene".

In comunicat se declară că „nici angajamentele luate recent de Marea Britanie, despre care guvernul francez a luat notă, și nici declarația făcută de președintele Statelor Unite nu pot fi considerate drept garanții prealabile reale de natură să permită guvernului să ceară parlamentului începerea dezbaterilor asupra tratatului armatei europene".

Agenția France Presse subliniază că primul ministru Laniel a refuzat să primească textul acestui comunicat din cauza criticilor pe care le conține la adresa politicii externe a guvernului și în special din cauza paragrafelor referitoare le împotrivirea față de „armata europeană".

Numeroase ziare franceze se ocupă pe larg de divergențele ivite în sînul guvernului în urma publicării comunicatului partidului U.R.A.S.

„Cu trei zile înainte de conferința de la Geneva, scrie „L'Aurore", opinia publică franceză află despre ivirea unor noi divergențe interne care compromit în mod serios stabilitatea guvernului".

Ziarul „Franc Tireur" subliniază de asemenea „gravele divergențe existente în sînul guvernului" în timp ce „Combat" este de părere că o criză guvernamentală este iminentă. „Un nou măr al discordiei a fost aruncat" scrie ziarul în articolul său de fond referitor la comunicatul partidului U.R.A.S

V. M. Molotov l-a primit pe ministrul de externe al Uniunii Birmane

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite:

La 23 aprilie V. M. Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. a primit pe Sao Kun Cio, ministrul Afacerilor Externe al Uniunii Birmane care a sosit la Moscova într-o vizită neoficială.

La primire a fost de față Mong On, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Birmane în U.R.S.S.

Guvernul norvegian nu va permite staționarea de trupe străine în Norvegia

OSLO 23 (Agerpres). — Agențiile de presă occidentale relatează că guvernul norvegian nu va permite staționarea de trupe străine pe teritoriul Norvegiei

Vizita făcută la Oslo de lordul Alexander, ministrul britanic al apărării, care a dus tratative în legătură cu contribuția Norvegiei la N.A.T.O. s-a soldat cu un rezultat negativ. Toate întrevederile pe care lordul Alexander le-a avut cu ministrul de externe al Norvegiei, Lange, cu șeful armatei generalul Hanstoen și cu ministrul apărării Halgheiee, se spune în relatarea agențiilor, nu au dus la nici-un rezultat.

In loc de 12.000 km... 26.000 km

PARIS 23 (Agerpres). — Agenția France Presse relatează că hotărîrea primului ministru al Indiei, Nehru, de a interzice zborurile deasupra teritoriului Indiei ale avioanelor capabile să transporte întăriri destinate forțelor armate ale Uniunii franceze din Indochina, a creat o nouă problemă greu de rezolvat pentru comandamentul francez.

In eventualitatea că va fi imposibilă aterizarea în Ceylon, există posibilitatea de a zbura pe deasupra insulei Diego-Garcia din arhipelagul Ceagos (care aparține Marii Britanii), situată în sudul Indiei. Este însă puțin probabil ca pe acest arhipelag să existe o bază capabilă să primească avioane de transport de tip „Douglas S-124".

Prin urmare rămîne doar o singură cale posibilă — prin Oceanele Atlantic și Pacific. Această linie trece prin New York - San Francisco, Honolulu, Guan și Manilla. Lungimea acestei căi este de 26 000 km., în timp ce traseul prin India este de numai 12.000 km.

Scurte știri

● Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a ratificat convențiile de la Geneva cu privire la apărarea victimelor războiului, elaborate de conferința de la Geneva din anul 1949 și semnate de reprezentantul U.R.S.S. la 12 decembrie 1949, și anume: 1) Convenția cu privire la îmbunătățirea soartei răniților și bolnavilor din armatele aflate în campanie; 2) Convenția cu privire la îmbunătățirea soartei răniților, bolnavilor și a membrilor din forțele armate aflate pe mare care au suferit un naufragiu; 3) Convenția cu privire la tratamentul prizonierilor de război; 4) Convenția cu privire la protecția populației civile în timp de război.

● Delegația R.P.D. Coreeană care va participa la conferința de la Geneva a trecut prin Berlin La aeroport membrii delegației au fost întîmpinați de Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane și ministrul afacerilor externe, precum și de alte personalități ale vieții politice din R. D. Germană.

● Toate ziarele americane din 22 aprilie publică știrea creării unui „pod aerian" pentru transportarea cu avioane americane a trupelor franceze în Indochina.

Senatorul democrat american Stennis a declarat că crearea podului aerian înseamnă „încă un pas spre război".

● La 22 aprilie a fost constituit noul guvern belgian format din nouă socialiști și șapte liberali. Prim ministru este Achille van Acker (socialist), iar ministrul afacerilor externe — Paul Henri Spaak (socialist).

In ajunul conferinței de la Geneva

Ne aflăm în preajma Conferinței de la Geneva; doar două zile ne mai despart de această conferință care se situează actualmente în centrul atenției opiniei publice din lumea întreagă. Delegațiile unor țări participante la conferință au și fost formate și se află în drum spre Geneva. Comentatorii ziarelor, agențiilor de presă și posturilor de radio de pretutindeni se ocupă cu mult interes de această importantă reuniune internațională

După cum se știe, hotărîrea de a se convoca la 26 aprilie Conferința de la Geneva a fost luată la Berlin de Conferința miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri; această hotărîre a fost, fără îndoială, cea mai importantă dintre rezultatele Conferinței de la Berlin. La Berlin s-a hotărît că la Conferința de la Geneva reprezentanții Uniunii Sovietice, Statelor Unite, Franței, Angliei și Republicii Populare Chineze și ai altor state interesate, vor discuta două chestiuni în vederea îmbunătățirii situației internaționale în Extremul Orient și în întreaga lume: reglementarea pașnică a problemei coreene și restabilirea păcii în Indochina.

R. P. CHINEZĂ LA GENEVA

Presa de diferite nuanțe din toate țările este unanimă în a recunoaște însemnătatea deosebită a Conferinței de la Geneva. Această însemnătate decurge între altele din faptul că la Conferință va participa Republica Populară Chineză. Este pentru prima dată că marea Chină Populară ia parte la o asemenea întrunire internațională. Astfel au primit o lovitură puternică planurile acelor cercuri agresive care urmăreau și urmăresc menținerea uneia din cele cinci mari puteri — Republica Populară Chineză — în stare de izolare diplomatică, în afara vieții internaționale normale.

După cum subliniază presa occidentală, participarea Republicii Populare Chineze la Conferința de la Geneva va ridica implicit problema restabilirii drepturilor acestei țări pe arena internațională. Săptămînalul parizian „La Tribune des Nations" scrie chiar că **„la Geneva se va pune indirect problema admiterii Chinei în O.N.U."**

In tot mai multe cercuri influente din apus se impune teza după care Republica Populară Chineză nu trebuie împiedicată de a-și ocupa pe deplin locul ce i se cuvine în sistemul relațiilor internaționale actuale. Conferințe, ca cea de la Geneva, și în general organizații internaționale, sînt de neconceput în zilele noastre fără a avea un caracter universal, fără a cuprinde statele atît din răsărit, cît și din apus, atît țările capitaliste, cît și cele din lagărul democratic. Luînd cuvîntul zilele trecute la Londra pe această temă, secretarul general al O.N.U. Hammerskjöld a declarat: că la Geneva statele democratice **„vor fi pentru prima dată reprezentate din plin. Chiar dacă aceste tratative se vor dovedi a fi dificile ele nu vor trebui să eșueze"**. In continuare Hammerskjöld a spus că prin însăși natura lor Națiunile Unite cer ca atît reprezentanți ai apusului cît și ai răsăritului să se întîlnească regulat în asemenea conferințe. **„Dacă este necesară o organizație mondială, trebuie ca reprezentanții tuturor puterilor să fie prezenți în această organizație"**.

Cercurile agresive din S.U.A. refuză însă să renunțe la politica lor pe cît de dușmănoasă pe atît de stupidă față de R.P. Chineză. De fapt, guvernanții americani practică față de această țară politica strutului și vor să-i facă și pe alții s-o practice. Referindu-se la chestiunea admiterii — mai precis: a restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în O.N.U., șeful diplomației americane, domnul Dulles, a spus cu aroganță: **„Singurul răspuns pe care îl putem da este: nu"**, pentru ca marți seara, înainte de a pleca în Europa, să declare pe aeroport la Washington: **„Conferința nu implică recunoașterea diplomatică a Chinei comuniste de către Statele Unite"**.

Cum va fi însă aceasta posibil? Senatorul Walter George, membru al Comisiei pentru afacerile externe a senatului american, a spus în această privință: **„Va trebui să semnăm acorduri cu ei (reprezentanții R. P. Chineze N. N.) și aceasta va însemna recunoașterea faptului că ei controlează China"**.

Acordul cu privire la convocarea Conferinței de la Geneva realizat la Berlin dovedește că poziția și drepturile R. P. Chineze în Asia și în afacerile internaționale în general nu pot fi ignorate. Politica americană de ignorare a unei mari puteri iubitoare de pace pe teritoriul căreia trăiește aproape un sfert din omenire este sortită eșecului. Limbajul politicii „de pe poziție de forță", precum și noile „avertismente" adresate de Dulles Chinei nu pot să nu aibă aceeași soartă.

MANEVRE IN PROBLEMA COREEANĂ

Prima problemă care va fi abordată la Geneva va fi reglementarea pașnică, definitivă și completă a chestiunii coreene, respectiv crearea unei Coree unite, independente și democratice. Cercurilor agresive din S.U.A. nu le convine însă să piardă capul de pod pe care îl reprezintă pentru ele pe continentul asiatic regimul lisînmanist din Coreea de sud. Aceste cercuri recurg la tot felul de manevre menite să împiedice o reglementare pașnică în Coreea, o reglementare conformă cu interesele păcii și securității în Extremul Orient. Astfel se explică amenințările lui Li Sîn Man șeful marionetă al statului sud-coreean subordonat americanilor, că va realiza „unificarea prin forță", adică va reîncepe războiul.

Inspirați în chip neîndoios de americani, guvernanții fasciști de la Seul au luat o atitudine destructivă, ostilă, față de Conferința de la Geneva. Ei au obținut „asigurări" din partea lui Dulles, care dealtfel subliniază de cîte ori are ocazia că „S.U.A. se consultă îndeaproape cu Republica Coreea" (Este vorba de Coreea de sud). Potrivit presei occidentale, planul lisînmanist privind reînceperea ostilităților dacă timp de 90 de zile regimul de la Seul nu-și va fi atins țelurile sale pe cale diplomatică, a primit binecuvîntarea oficialităților americane. Despre sarcina și „preocupările" delegației care va reprezenta Coreea de sud la Conferința de la Geneva, agenția France Presse, se exprimă în felul următor:

„Se crede în general că delegația sud-coreeană la Geneva va face probabil mult zgomot".

Mai mult zgomot decît lisînmaniștii face însă chiar Dulles. In decurs de circa cinci săptămîni, secretarul Departamentului de Stat american a făcut 11 declarații în legătură cu Conferința de la Geneva, toate pe tonul agresiv care îi este propriu. Intr-o declarație făcută la începutul acestei săptămîni, F. Dulles a prezentat lucrurile ca și cum la discutarea problemei coreene ar participa pe de o parte U.R.S.S., R. P. Chineză și R.P.D. Coreeană, iar pe de altă parte cele 16 țări în frunte cu S.U.A., care au participat la agresiunea împotriva Coreei de nord. Se vede treaba că Dulles a fost cuprins de o subită amnezie și a uitat conținutul unor hotărîri luate de comun acord la Berlin. Conferința de la Geneva nu este o conferință a două părți opuse; ea este o conferință a mesei rotunde, în jurul căreia se vor afla cele cinci mari puteri precum și alte puteri direct interesate în problemele discutate.

Delegațiile țărilor iubitoare de pace, sprijinite de popoare, vin la Geneva hotărîte să continue lupta pentru reglementarea pașnică a problemei coreene, răspunzînd prin propuneri constructive încercărilor anumitor cercuri americane de a împiedica soluționarea problemei coreene, și a învenina astfel atmosfera internațională.

VA FI INDOCHINA O A DOUA COREE?

A doua problemă care va fi dezbătută la Geneva este restabilirea păcii în Indochina. Pînă în prezent nu s-a căzut de acord asupra „națiunilor interesate" care urmează să fie invitate la această a doua parte a Conferinței și conferința însăși va trebui să ia hotărîri în această privință.

De fapt, după cum reiese din unele declarații oficiale și din comentariile presei mondiale, problema Indochinei se va situa pe primul plan al interesului general la conferință. In cercurile oficiale franceze, ideia tratativelor directe în vederea încetării ostilităților în Indochina cîștigă tot mai mult teren. Și în Anglia această perspectivă este privită în general cu simpatie. Care este poziția S.U.A.?

Cercurile agresive de peste ocean privesc problema Indochinei ca o parte a „strategiei periferice" a planurilor lor războinice criminale în Asia. Monopoliștii și militariștii americani sînt direct interesați în războiul din Indochina (După cum a scris revista americană „Time", Statele Unite acoperă acum 70 la sută din cheltuielile legate de purtarea acestui război nedrept). Nu trebuie să uităm nici însemnătatea poziției geografice și a bogățiilor naturale ale Indochinei. Iată de ce cercurile conducătoare din S.U.A. privesc cu o teamă extraordinară perspectiva de a pierde Indochina dacă s-ar pune capăt războiului colonialist și statutului colonial. Această teamă reiese cît se poate de limpede din următoarele cuvinte rostite de președintele Eisenhower în cadrul unei conferințe de presă la 7 aprilie:

„Consecințele posibile ale pierderii Indochinei ar fi incalculabile pentru lumea liberă" (adică pentru stăpînii lumii capitaliste)

Exprimînd aceleași temeri, frații Joseph și Stewart Alsop scriau la 27 martie în „New York Herald Tribune":

„E mai probabil că vom pierde Indochina, cheia Asiei de sud-est, nu pe cîmpul de bătălie sîngeros de la Dien Bien Fu, ci la masa Conferinței de la Geneva. Există multe semne prevestitoare care arată acest lucru".

Pe aceiași linie se situează un comentar transmis la 20 aprilie din Washington de agenția „France Presse", comentar în care se spune printre altele:

„Numeroși observatori americani consideră că o înfrîngere a lumii occidentale în Indochina ar avea repercursiuni profunde asupra atitudinii unor importante colonii... în Asia de sud-est, de la frontiera Indiei pînă la Noua Guinee".

Astfel se explică de ce reprezentanții americani vin la Geneva cu foarte puțin entuziasm. Tot aici își găsesc explicația și manevrele de ultimă oră prin care diplomația americană încearcă să salveze ce se mai poate salva din pozițiile politicii „de forță" în Indochina. Ziarul „La Depêche du Midi" care apare la Toulouse în Franța scria recent:

„Statele Unite nu manifestă nici un entuziasm pentru Conferința de la Geneva... ele nu așteaptă nimic bun de la ea".

Totuși cercurile agresive americane au întreprins eforturi disperate, încercînd să alăture alte state și în primul rînd Anglia și Franța, Statelor Unite în tentativa acestora de a menține dominația imperialistă în Indochina. Dl. Dulles s-a deplasat la Londra și Paris unde a încercat să convingă cele două guverne să sprijine planurile americane de continuare și extindere a războiului din Indochina. Dulles a obținut mai puțin decît sperase. Apoi a venit declarația „unei" înalte personalități americane care dorește să rămînă anonimă și despre care s-a aflat ulterior că nu este nimeni altul decît vice-președintele S.U.A., Nixon. In declarația sa, Nixon relua ideia „internaționalizării conflictului" și a „acțiunilor unite" și punea ipoteza înlocuirii forțelor franceze cu forțe americane. Astfel se conturează țelurile strategice ale imperialiștilor americani în legătură cu Indochina: să lege mîinile Franței (și într-o oarecare măsură și ale Angliei), să lovească în rolul și pozițiile de mare putere ale Franței, să împiedice această țară de a-și rezolva în mod liber și independent probleme care privesc interesele ei. Nu întîmplător în ultimul timp americanii au exercitat presiuni asupra Franței și în chestiunea ratificării acordului „comunității defensive europene".

PIEDICI IN CALEA PLANURILOR CERCURILOR AGRESIVE DIN S. U. A.

„S-ar putea ca nu numai Indochina să fie în joc la Conferința de la Geneva, ci întreaga alianță occidentală".

Acest pronostic făcut de frații Alsop în numărul mai sus menționat din „New York Herald Tribune" vorbește clar despre divergențele ce s-au ascuțit în lagărul imperialist în preajma Conferinței de la Geneva. Guvernele Angliei și Franței nu se arată dispuse să urmeze orbește linia Washingtonului. In problema atitudinii față de R. P. Chineză, ziarul londonez „Daily Herald" precizează astfel poziția britanică:

„Trebuie înțeles foarte limpede că Marea Britanie nu are intenția de a renunța la politica ei logică de recunoaștere a guvernului de la Pekin".

Cît privește Franța, agenția americană „Associated Press" este și mai categorică:

„...Inainte de Conferința de la Geneva reiese în mod evident oboseala Franței față de războiul costisitor de opt ani și dorința acestei țări de a-i pune capăt cu orice preț..."

Situația nu s-a schimbat după turneul fulger al lui Dulles la Londra și Paris, fapt care reiese din următoarea telegramă recentă din Londra a agenției americane „United Press".

„Surse diplomatice britanice bine informate au declarat că S.U.A., Marea Britanie și Franța sînt încă, în fond, nehotărîte în legătură cu ceea ce trebuie să facă la Conferința de la Geneva pentru a pune capăt războiului din Indochina"

Dar acestea nu sînt singurele piedici pe care le întîmpină cercurile agresive. Aceste cercuri au de făcut față nu numai contradicțiilor interimperialiste ci și rezistenței crescînde a popoarelor din lumea întreagă față de planurile războinice. Cercurile largi ale opiniei publice din toate țările se pronunță în favoarea destinderii internaționale, a folosirii metodei tratativelor și a încetării războaielor în curs. Referindu-se la „dificultățile interne" pe care le întîmpină guvernul Eisenhower-Dulles, ziarul „Arbeiter Zeitung" care apare la Schaffhausen în Elveția scria:

„Indochina nu trebuie să devină o a doua Coree: ACEST LUCRU IL CER LIMPEDE ȘI RASPICAT ALEGATORII AMERICANI" (subl. n.) Iar „La Depeche du Midi" constată:

„Opinia publică, glasul poporului, de care a devenit imposibil să nu se țină seama, cere dacă nu un acord cel puțin tratative pentru a se ajunge la un acord".

★

Conferința de la Geneva este așteptată cu un interes foarte mare. Popoarele din lumea întreagă doresc succesul ei pentru ca începutul de destindere internațională realizat în ultimul timp să fie continuat.

PETRE MACOVEANU

Inmînarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" lui Howard Fast

NEW YORK 23 (Agerpres). — TASS:

La 22 aprilie a avut loc la New York ceremonia înmînării Premiului Internațional Stalin, „Pentru întărirea păcii între popoare" scriitorului american Howard Fast.

La adunare s-a dat citire telegramelor de salut adresate lui Howard Fast de acad. Skobelțîn, președintele Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin, de Comitetul sovietic pentru apărarea păcii, de Comitetele antifasciste ale femeilor și tineretului din Uniunea Sovietică, de scriitorii sovietici Tihonov, Ehrenburg, Surkov, Fadeev, Simonov, Leonov, Polevoi și alții.

In numele Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin, dr. DuBois a înmînat lui Howard Fast diploma și medalia de aur de Laureat al Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare".

Știri sportive

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite:

In cea de a 17-a partidă a meciului pentru campionatul mondial de șah, disputată la 22 aprilie, Smîslov a jucat cu albele. Pentru prima oară el a ales o metodă originală de joc, adoptînd cu albul un sistem de dezvoltare din apărarea indiana veche în care realizează un tempo în plus. Botvinik a reușit să echilibreze repede jocul și apoi a luat inițiativa.

După 17 partide scorul meciului este de 9 1/2—7 1/2 în favoarea lui Botvinik.

★

BEYRUTH 23 (Agerpres). — TASS transmite: Președintele republicii Liban, Comille Chameun, a înmînat Ordinul național al cedrului libanez halterofililor sovietici Saksonov și Nikitin care au stabilit noi recorduri mondiale cu prilejul întîlnirii prietenești de haltere dintre echipele Uniunii Sovietice și Libanului, desfășurată la 17 aprilie în Beyruth. Saksonov și Nikitin sînt primii sportivi străini onorați cu înalte ordine libaneze.

Primul ministru al Libanului, Abdallah Yafi a primit delegația halterofililor sovietici. Primul ministru a mulțumit delegației sportive sovietice pentru vizita făcută, exprimîndu-și încrederea că legăturile sportive și culturale dintre Liban și Uniunea Sovietică se vor întări și pe viitor. El a urat sportivilor și întregului popor sovietic succese și progres.

★

VARȘOVIA 23 (Agerpres). — P.A.P. transmite:

Comitetul de organizare a celei de a 7-a ediții a „Cursei Păcii" Varșovia-Berlin-Praga a primit din partea Secției de ciclism a U.R.S.S. înscrierea echipei sovietice la această mare competiție internațională.

REDACȚIA: București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAȚIA București Str. Academiei 17. Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.